

Artist br. 42

List učenika i profesora Škole likovnih umjetnosti u Splitu , lipanj, 2016.

INOVACIJAMA MIJENJAMO SVIJET

Davor Škrlec, zastupnik u EU parlamentu, u Kući Europe u Zagrebu (2.10.) dodijelio je nagrade i priznanja sudionicima natječaja "Inovacijama mijenjajmo svijet na bolje – razmišljaj, stvaraj i živi održivo!". U natječaju je sudjelovalo više od 40 timova koji su se natjecali u tri kategorije: Kreativnost, Inovacije i Dizajn te promovirali održivi razvoj i zaštitu okoliša. Stručna komisija temeljem dodijeljenih bodova odabrala je dva pobjednika iz svake kategorije. Među finalistima su bili

i naši učenici odjela kiparskog dizajna s profesoricom Julijanom Voloder, a nagrađeni su posjetom EU parlamentu tj. putovanjem u Bruxelles.

18. listopada: DAN KRAVATE

Kravata je jedini hrvatski univerzalni simbol koji je poznat i prepoznatljiv, stoga Academia Cravatica nastoji svake godine obilježiti hrvatski i svjetski Dan kravate na dan kada je 2003. izvedena spektakularna instalacija kravata oko Arene u Puli. Tom instalacijom, s najvećom kravatom na svijetu, simbolički je povezano antičko i suvremeno doba, kravata je postala vrhunski svjetski spektakl koji je vidjelo više od milijardu ljudi.

I mi smo u školi taj datum obilježili internetskim natjecanjem učenika za najbolja likovna rješenja kravate.

Artlist br. 42, lipanj 2016.

Izdavač: Škola likovnih umjetnosti

Za izdavača: Mladen Bilankov, prof.

Adresa izdavača: Fausta Vrančića 17, Split

tel. 021/ 467—177

E-mail: skola-likovnih-umjetnosti@st.t-com.hr

www.umjetnicka.com

Fotografije: učenici,

Vanja Škrobica, prof,

Aleksandra Dužević, prof.

Odgovorna urednica: Vanja Škrobica, prof.

Lektura: Ivana Korjenić, prof.

Rješenjem Ministarstva prosvjete i sporta br. 532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994. ART list je oslobođen plaćanja poreza na promet; List izlazi jednom godišnje u virtualnom obliku ISDN 1332.3725

„Najstarije i najkraće riječi „da“ i „ne“ zahtijevaju najviše razmišljanja“

Pitagora

Karla Kapov, 3. b.

Nekada nam je vrlo teško odlučiti što zapravo želimo, čemu težimo, za čime to tragamo? Nekada čak i na vrlo jednostavna pitanja ne znamo odgovore i onda razmišljamo poput Pitagore.

Odgovori, kao što su „da“ ili „ne“, na prvi pogled su jako jednostavni, ali ako malo bolje promislimo, ne čini nam se baš tako, zar ne? Odgovoriti „da“ znači potvrditi ili prihvatiti. Treba li uvijek potvrditi? Odgovoriti „ne“ znači negirati ili odbiti. A što ako smo pogriješili rekavši „ne“?

Znamo da riječi ponekad bole i često imaju duboko značenje. Je li se onda odgovorno riječima razbacivati bez razmišljanja; razmišljamo li o onom što govorimo? Mislim da ne razmišljamo!

Što riječi znače? Kome govorimo? Zašto mu to govorimo? Razmišljati o riječima koje kao vodopad teku i padaju iz naših usta, vrlo je važno. A baš one najkraće, najlakše izgovorene riječi („da“ i „ne“) koje se najbrže izgovaraju, baš one često najviše znače.

Zamislite gadnu svađu s prijateljem/prijateljicom, dečkom/djevojkom, roditeljima, bilo kojom vama važnom osobom. I kad dođete do dijela svađe kada morate odgovoriti samo s „da“ ili „ne“, razmislite što biste učinili? Kako biste odgovorili? Biste li pregazili svoj ponos ili biste se inatili i krenuli za svojim egom?

Ljudi ponekad ne žele reći „da“ ili „ne“ jer se boje biti iskreni i izravni, lakše je „oko kole“ (kako se kaže u narodu). Kad je tvoj odgovor dvosmislen i nerazumljiv, onda možeš sve reći, možeš se praviti pametan i hrabar... Uistinu, jesi li hrabar kada zbog ega, straha ili nečeg trećeg, neodgovorno odgovoriš jednostavnim riječima „da“ ili „ne“? Odrasli bi zapravo trebali učiti od djece, a ne djeca od odraslih. Jer djeca su jednostavna, jednostavno odgovaraju, bez licemjerja, izravna su.

Stalno se pitamo zašto nismo više poput djece; gdje nestaje i zašto nestaje ona naša dječja neposrednost? Zašto „ponašati se odraslo“ znači ponašati se neiskreno, proračunato?

I na kraju se pitam čemu sve naše prosute riječi kad nismo njima sposobni objasniti svoje mišljenje, stav ili odgovoriti na nečije pitanje?

Riječi su zeznute ako se jedno govori, a drugo misli. Budimo pažljivi s njima, ali pazimo da ih ne izustimo uzalud!

Vizulana re/konstrukcija škole

radovi čenika 4. r.

Mentor: Hrvoje Zuanić, prof.

Bruna Barišić, 4. r.

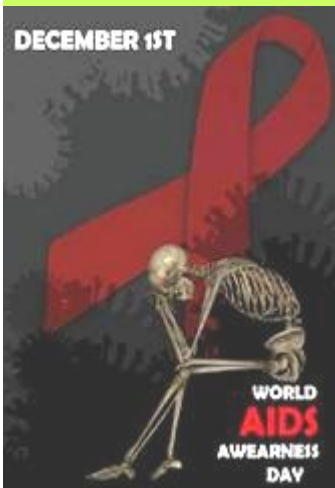
Lidija Knezović, 4. r.

Gabriela Karla Doljanin, 4. r.

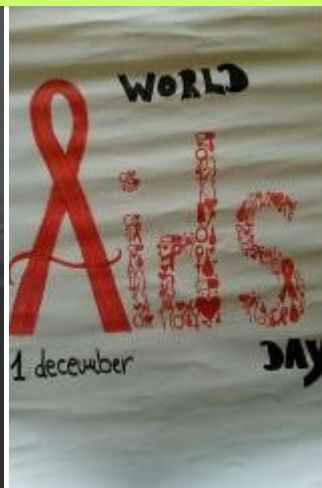
Kristina Prgomet, 4. r.

MEĐUNARODNI DAN OBILJEŽAVANJA AIDS-A (1. 12.)

(na satu etike)

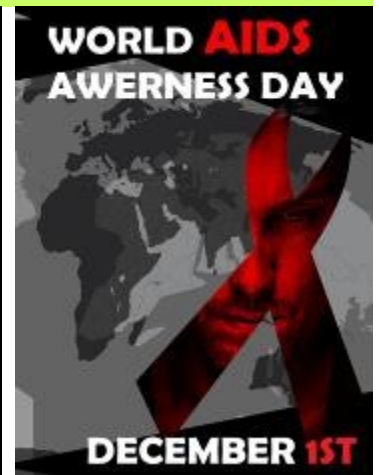
Mihael Frančić, 3. r

Laura Zdunić, 3. r

Lucija Cota, 3. r

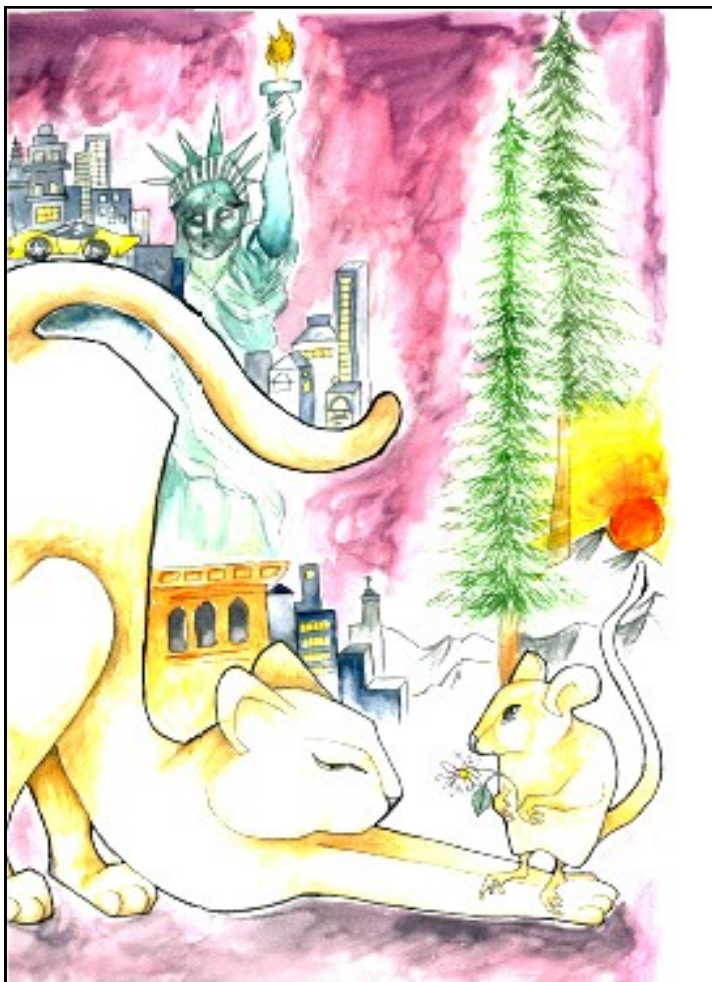
Ita Kosović, 3. r.

ČINJENICE: Dosad je HIV/AIDS odnio više od 36 milijuna života u svijetu. U Hrvatskoj je do danas od AIDS-a umrlo 188 osoba, oboljelih je trenutno oko 1200, a godišnje se registrira oko 70 novootkrivenih infekcija.

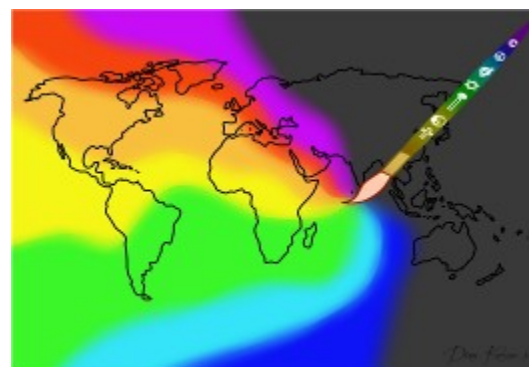
KAKO SE PRENOSI:

- spolni odnos bez zaštite sa zaraženom osobom
- putem krvi ili krvnih produkata (transfuzija)
- korištenjem zaražene igle (ovisnici)
- s majke (trudnice) na dijete i dojenjem

Obojimo svijet bojama tolerancije (natječaj)

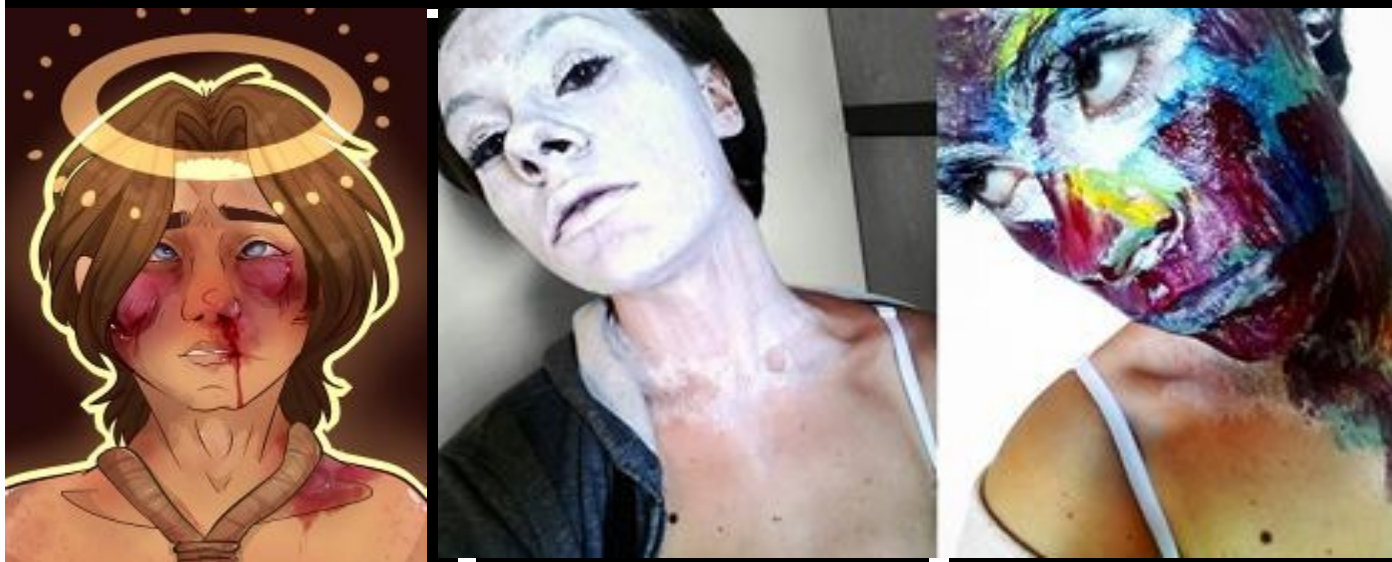

Radovi na natječaju: :
Mihael Frančić, 3. r. (desno)
Dina Karuza, 1. r. (lijevo dole)

Nagrađeni rad u Zagrebu, autorica Mia Nemčić, 1. r. (lijevo)

bullying ... mobbing

Domaći radovi iz etike: Filipa Ančić, 2. r. (ilustracija lijevo gore) ; Pia Miđor, 1. r. (fotografije u sredini i desno)

Umjetnost širi granice slobode

Blanka Bižaca, 2. b

Svi kažemo da je umjetnost način izražavanja, no to je tek mali dio velike slike. Umjetnost je sloboda, no nije to uvijek bila.

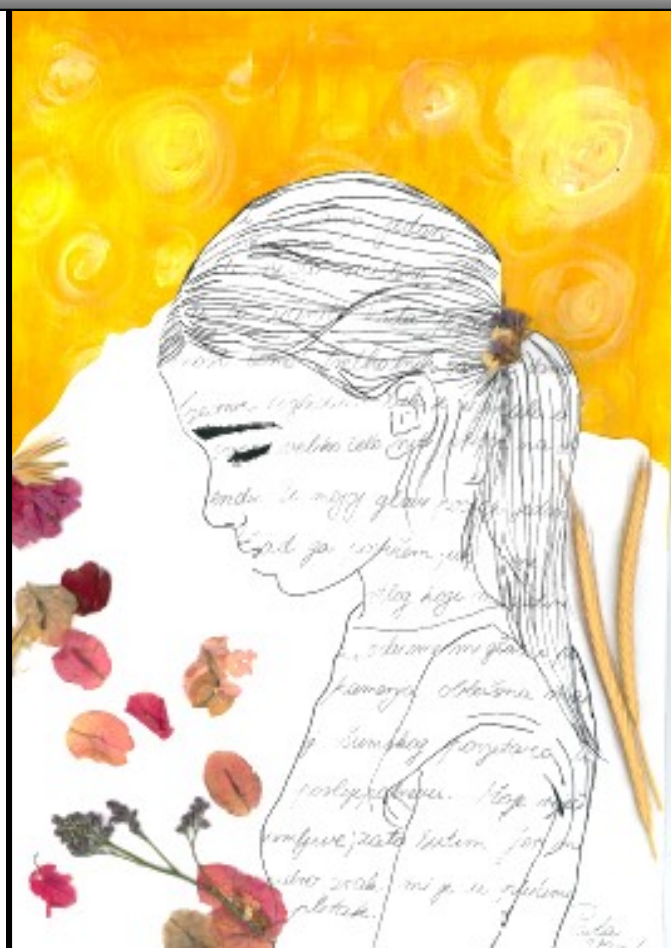
Ona skriva i otkriva dio nas u debelim namazima boje, naše raspoloženje, poruke. Onaj tko zna gledati sliku, kroz nju vidi puno ili sve! I ništa!

Mi možemo predočiti pouku koristeći potencijal linija, boja i oblika, ali neće svi shvatiti.

Možeš pokušati sakriti sebe u slikama, no slika te čini otvorenim svima.

Ta otvorenost jest sloboda. Nema zidova. Nema prepreka. Nema zavjesa. Svi vide svaki, pa i najmanji, tvoj potez i najskriveniji dio tvoje mašte, a mašta je dar. Ona je mjesto kamo možeš pobjeći. Ona je beskrajna sloboda. Pa kako bez mašte nema umjetnosti, onda si slobodan tek kad znaš maštati.

Ako ti i zabrane izražavati mišljenje, stavove, ako ti zabrane tvoj svijet - na slici je sve još uvijek tu, među debelim slojevima boje. U mašti. Zato maštaj i dalje jer ta je sloboda kao nijedna druga.

Pavla Vukšić, 1. r.

Naše ja nije nepromjenjivo. Svaki ga dan treba graditi i braniti, izvjesne osobine odbacivati, druge stvarati

Tina Dukan, 3. r

Svoje životne stavove, karakterne osobine ili svoje "ja" gradimo i nadograđujemo od rođenja. Naše najranije životne stavove nameću nam roditelji kroz odgoj i njih se najčešće držimo do neke zrele dobi.

Kad krenemo u školu, stječemo i gradimo sami svoje "ja" kao što bi i trebalo biti. Što smo stariji, sve više ga nadograđujemo i provjeravamo. Međutim, u velikom smo iskušenju jer se u školi i društvu u kojem se nalazimo susrećemo i suprotstavljamo s mnogim različitim ljudima koji imaju svoje mišljenje i svoje "ja".

Trudimo se otkriti što je od toga ispravno, a što ne. Često se zbog svojega "ja" sukobljavamo, verbalno i fizički, braneći svoje mišljenje i stavove. Sve se to događa zato što neki ljudi jednostavno ne znaju ili ne žele prihvatiti različitost.

Često odlučno branimo svoje "ja" ne razmišljajući jesmo li u pravu.

Kako nas život tjera dalje i kako učimo, tako svoje "ja" činimo čvršćim. Odlučniji smo i sigurniji u svojim stavovima i puno puta želimo svoje "ja" nametnuti nekom drugom jer smatramo da je njegovo "ja" pogrešno. Moramo se zapitati činimo li to kako bi smo drugima pomogli ili želimo nametnuti svoju superiornost?

Kad sve zbrojimo i oduzmemo, dolazimo samo do jedne spoznaje. Naše "ja" čvrsto je koliko je čvrst naš psihološki svijet, karakter i onoliko koliko su ispravni naši životni stavovi. Moramo biti otvoreni novim spoznajama, ali moramo isto tako prepoznati krive i opasne. Neki ljudi uklone krive, a neki ne. Sve ovisi o našem izboru. Izbor je vezan uz slobodu. Uz izbor i slobodu idu i posljedice.

Međunarodni projekt inspiriran antikom

U splitskom Arheološkom muzeju održan je skup / izložba stručnjaka kao i osnovnih i srednjih škola na temu antičke baštine.

Na događanju su sudjelovali učenici naše škole s profesoricama Višnjom Mach-Orlić i Vanjom Škrobicom.

Učenici su crtali poznate antičke spomenike i postavili izložbu svojih radova inspiriranih antikom.

Goranovo proljeće 2016.

Ivan Goran Kovačić poznati je hrvatski književnik u čiju se čast svake godine dodjeljuju nagrade za mlade pjesnike i nagrada pjesnicima za životno djelo.

Ove godine je među pohvaljenim mladim pjesnicima bila naša Mia Nemčić.

Njezina mentorica bila je prof. Marica Butina

A što o Goranu saznajemo na internetu?

“Duboka etičnost te osjećaj moralne i intelektualne odgovornosti prema hrvatskom narodu tjerala ga je da progovori o zločinima koji su dolazili iz redova njegova vlastitoga naroda, pa je svoj prosvjed protiv fašističkih zlodjela izrazio u obliku umjetnički izvanredno disciplinirano oblikovane poeme od deset simetrično raspoređenih pjevanja nejednake dužine koji čine skladnu poetsku cjelinu. Jama je spjevana u jampskim jedanaestercima i njezina formalna dotjeranost i ljepota pjesničkog izričaja stoje u kontrapunktu sa stravičnim motivom o kojem naturalistički precizno i s puno dramatičke priča lirski subjekt, žrtva koja je preživjela zločin. Motiv krvi u toj se poemi doista u punini ostvaruje kao «svjetlo /sklad — ljepota — umjetnost» i «tama/zločin»

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Goran_Kovačić

Zima I.

Propadaju
Mrtve lake zvijezde
Probodene iglom čelične zime.

Pahulje
Kao pepeo
Na ozeblo sivo more.

Nešto...

Kreni.

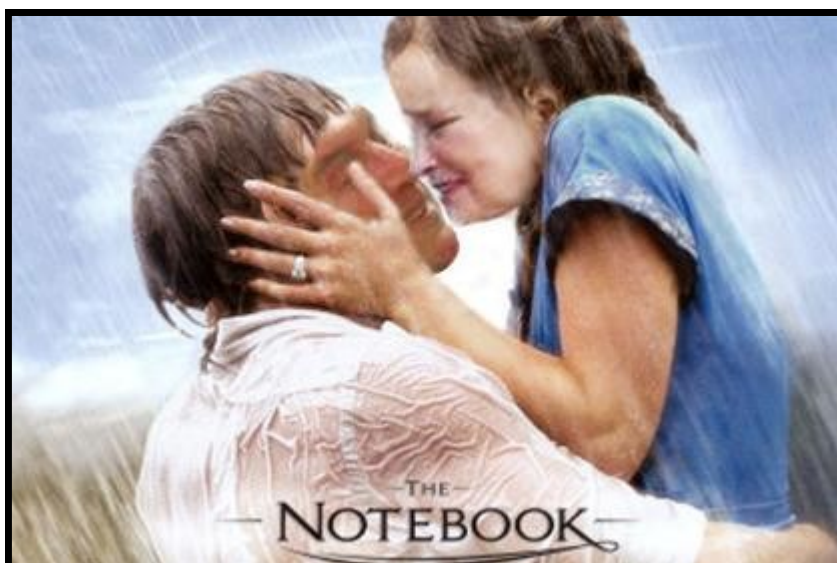
Neka pijane linije ljube zlatne točke
I neka bridovi krvare po bezdušnoj stranici.
Kapaj tonove preko figura božica i caruj.
Sjene prolivene preko osamljenih prostora
I točke rasute poput zvijezda.
Sve među ova četiri ruba.
Ovo što stvaraš oni zovu umjetnost.
Ali ti i ja znamo da je ovo nešto mnogo više.

U nas

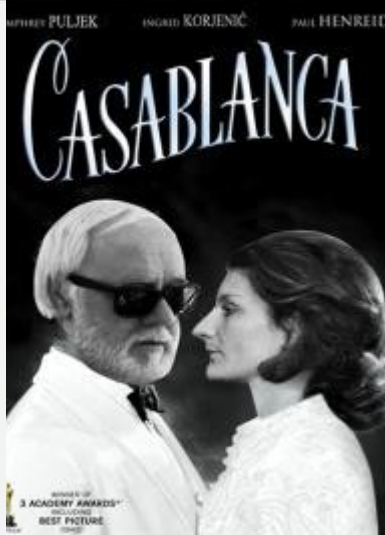
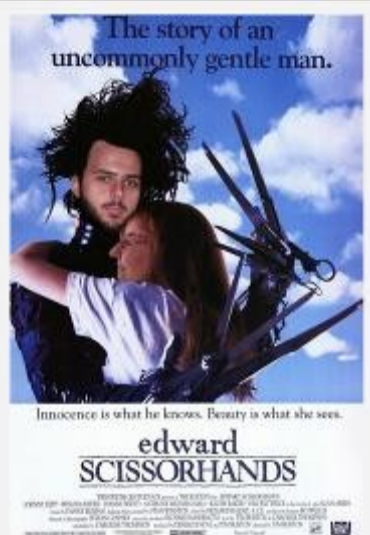
Jugo caruje našin kostima.
Vitar gura u leđa jak
ko moj did.
Duga je Riva, pista brodova,
poviše koje čami sam, u daljini,
Petar na stinama.
Galebovi kriče i pričaju priče
ko moja mater.
Po visni paravan starih kuća neopažen.
Bilo vapno topi dažd.
Daleko iz vidokruha.
Blizu zaborava.

Radovi / plakati prema motivima poznatih filmova iz predmeta Računalstvo; mentor: Josip Špika

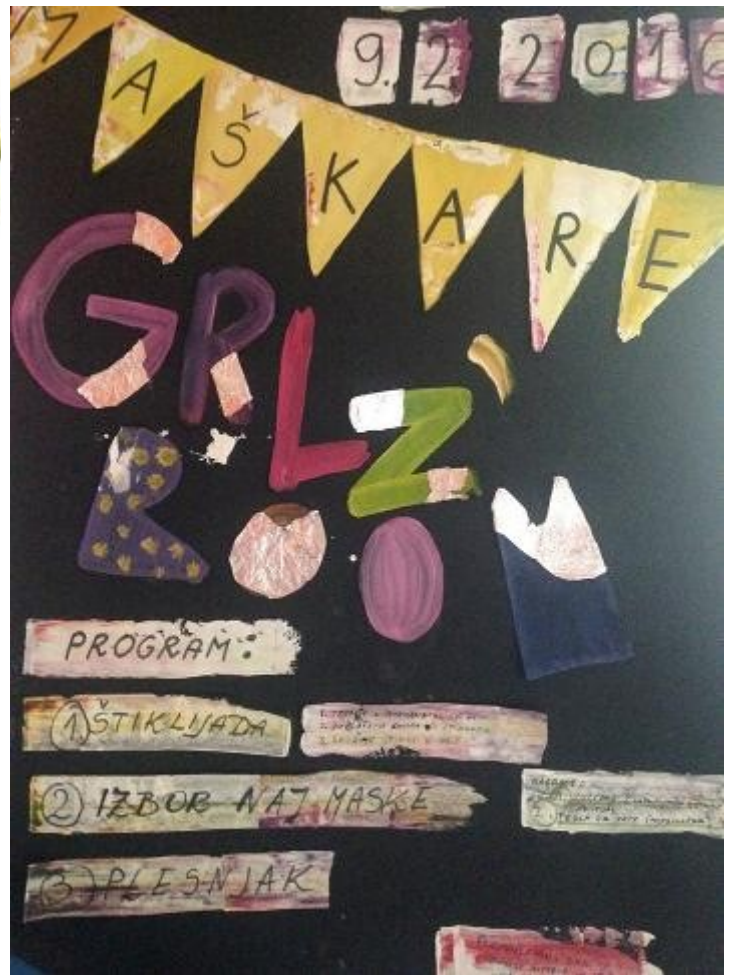

MAŠKARE 2016.

Organizatori projekta su profesori: Hana Letica, Josip Špika i Damir Žitko

Ideje i uređenje škole: učenici

Dobrota je najveća vrlina

Lina Boban, 1. r.

Dobro je najveća moralna vrijednost. To je ona ljudska osobina koja odgovara biti čovjeka. Čovječnost / ljudskost je dužnost svakog pojedinca, uvjet dobrog života. To podrazumijeva suradnju s drugim ljudima, dijalog, ljubav i poštivanje dostojanstva svake osobe.

Mnogi filozofi razlikuju dobro u sebi i korisno dobro. Dobro u sebi nema vanjsku svrhu, nema za cilj neku korist ili interes. To je ono čisto dobro. Kada govorimo o dobru u sebi, mislimo na vrijednost, vrlinu, ono čemu se teži, ideal dobra. Ovo dobro ima za svrhu neku korist, neki interes.

Sva dobra teže da se približe najvišem dobru i zbog toga je moguće stupnjevito mjerenje dobra. To je svojevrsna hijerarhija dobra (dobarbolji-najbolji).

Dobro se može tumačiti i s filozofskog i s religijskog aspekta. U kršćanskoj, židovskoj i islamskoj religiji najviše je dobro Bog. Sve velike religije preporučuju dobra djela kao put do vrhunskog dobra i svaka religija daje upute za ponašanje. Većina religija drži da je da suštinu dobrog čovjeka čini ljubav prema Bogu i prema čovjeku.

Dobro je jedan od središnjih etičkih, a time i filozofskih vrlina. Veliki grčki filozof Sokrat smatrao je da se vrlina može naučiti, odnosno da je ona samo znanje. Tvrдио je da čovjek mora znati što je dobro (ideja dobra), da bi isto i činio.

I njegov učenik Platon vidi dobro kao vrhovnu ideju prema kojoj svi teže. Tako je on tvrdio da su za dobru državu potrebne četiri vrline: mudrost, pravednost, hrabrost i umjerenost. Platonov učenik Aristotel ne govori o općoj ideji dobra, nego o pojedinačnom dobru čovjeka. Za njega je najveća vrlina sredina između dviju krajnosti (zlatna sredina).

Nakon ove analize čini mi se da bih se mogla složiti s Aristotelom: ne valja biti kukavica, a nije dobro ni uludo srljati u propast.

Putovanja

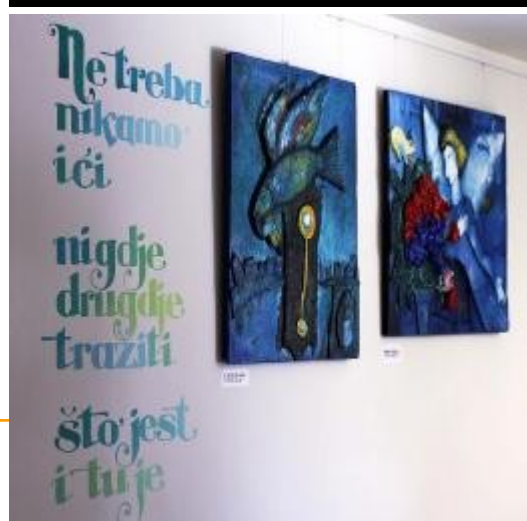
U organizaciji Gradske knjižnice u Solinu, Inner Wheel klub Split i Škole likovnih umjetnosti predstavljena je prodajna izložba učeničkih radova 29. travnja 2016.

Slike velikih formata izradili su učenici kiparskog odjela, a njihova mentorica bila je profesorica Julijana Voloder.

Tema radova bio je veliki slikar Schagall, a sav prihod od prodaje išao je za kupnju ultrazvučnog kardiološkog uređaja za Odjel neonatologije Klinike za ženske bolesti i porode u Splitu.

Chagallovim snovima

Krasa, mast, cvijet

Vanja Rogošić Ojdenić
krasa, mast, cvijet

Dijana Dora Kučić
color, color, color

PROGRAM ŠKOLSKIH PROJEKATA
SCHOOL PROJECTS PROGRAMME

Povodom 350-e godišnjice Newtonovih znanstvenih otkrića, nastalih u dvije godine haranja kuge koje je rezultiralo zatvaranjem sveučilišta u Cambridgeu te njegovim povratkom u rodni Woolsthorpe, učenici prvih razreda sa svojim profesoricama Dijanom Dorom Kučić i Vanjom Rogošić Ojdenić te pripravnikom Markom Grgatom odali su poštovanje jednom od najznačajnijih znanstvenika u povijesti.

Je li za sve "kriva" jabuka koja je pala s drveta u njegovom vrtu i potaknula Newtona da preobrazi filozofiju mehanike (sila gravitacije) ili je dosada (kao nulta točka kreativnosti) bila okidač za velike izume.

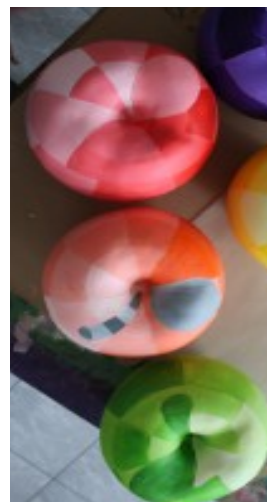
I kako je rekao prof. Damir Žitko, autor teksta u katalogu, izložba je rezultat korelacije skulpture i slikarstva kojima nije odolio ni mladenački temperament i osvojio nas "spektrom boja, svjetlošću, svježinom i živošću, odlazeći u različite povijesno - likovne pravce, uzimajući ono zanimljivo i stvarajući nove vrijednosti prilagođene vremenu u kojem živimo".

Uz veliku pomoć učenika Prirodoslovno -matematičke gimnazije koji su ponovili Newtonov pokus loma svjetlosti kroz staklenu prizmu, doživjeli smo kombinaciju znanosti i umjetnosti.

<https://issuu.com/krobicavanja/docs/color/1?e=0>

Radovi učenika pod mentorstvom prof. Vanje Rogošić Ojdenić (gore lijevo); profesorice Vanja Rogošić Ojdenić, Diana Dora Kučić i voditeljica Galerije Škola Neli Ružić na otvaranju (gore desno); radovi učenika pod mentorstvom profesorice Kučić (dolje lijevo i u sredini) i s otvaranja izložbe (desno)

Predivno iskustvo

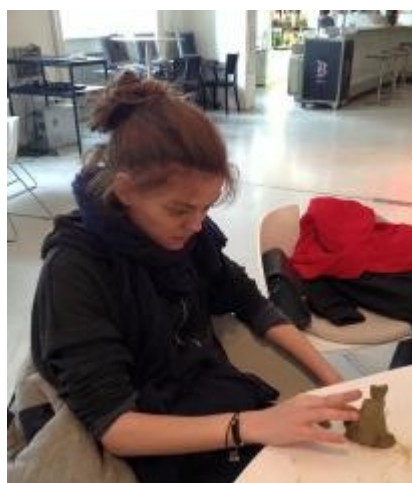
Predivno iskustvo

Str

Kača Svedružić, prof.

Učenici 4. razreda, smjer kiparski dizajn, sudjelovali su u siječnju 2016. u projektu Erasmus+ Umjetnici za umjetničko obrazovanje koji su organizirali HDLU i KIB-LA Maribor. Mobilnost se sastojala od desetodnevne stručne prakse koja se odvijala u umjetničkim ateljeima pod nadzorom mentora i profesionalnih umjetnika. U suradnji s umjetnicima učenici su realizirali svoje ideje, upoznali drukčije načine rada i stekli neprocjenjiva iskustva i kontakte. Osim rada u studijima, organiziran je i bogat kulturni program koji se sastojao od posjeta galerijama, izleta u Ljubljanu, upoznavanju sa suvremenom umjetničkom scenom u Mariboru. Kraj projekta obilježen je zajedničkom izložbom učeničkih radova u Mariborskoj galeriji 3X. Nezaboravno i predivno iskustvo!

Sudjelovali su učenici 4. r. kiparstva: Toni Motušić, Emanuel Božić, Tanja Bužančić, Stela Skejić i Beatris Grbavac
Mentorica ina projektu bila je profesorica Kača Svedružić

Aktivnosti volonterskog kluba

Zagrlj za rijetke

Od 21. – 27. veljače uključili smo se u kampanju „Zagrlj za rijetke“. Grljenjem ljudi (u školi, na ulici i ostalim prostorima) osvijestili smo problem rijetkih bolesti. Nismo postavili svjetski rekord, ali smo naučili da rijetke bolesti koje se javljaju na manje od 5 pojedinaca na 10 000 stanovnika. Iako rijetke, kada se uzme veliki broj rijetkih bolesti (između 6000 i 7000 različitih dijagnoza) dolazimo do podatka da u Europi od rijetkih bolesti boluje oko 6-8% cjelokupne populacije. Za sudjelovanje u kampanji primili smo i Zahvalnicu.

<http://www.rijetke-bolesti.hr/>

Hvala Vam što ste bili dio našeg tima. Svaka Vam riječ koja izlazi iz usta je dragocjena i pomaže nam da budimo bolji. Hvala Vam što ste nam dali svoj glas i podršku. Hvala Vam što ste nam dali svoj glas i podršku. Hvala Vam što ste uz nas :)

Međunarodni dan svjesnosti o autizmu

Na poziv organizatora učenici 4. r. foto-grafskog dizajna s profesorom Hrvojem Zuanićem volonterski su odradili snimanje.

Po završetku manifestacije Škola je dobila Zahvalnicu.

(2015. /2016.) i ostalih učenika

Poveži se bojom, približi se slikom

Dvogodišnji projekt završio je izložbom u Muzeju grada Splita.

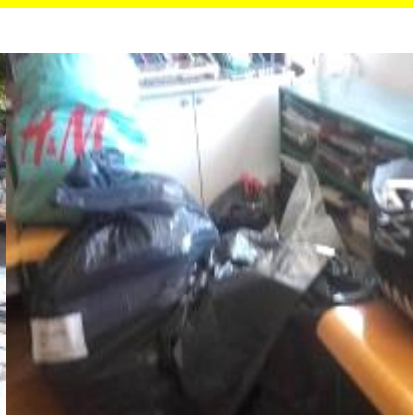
Predstavljeni svi (završeni) radovi.

Izložbi su nazočile sve institucije uključene u projekt kao i brojni sudionici iz Škole likovnih umjetnosti, Centra Juraj Bonači, Centra Slave Raškaj, Nastavnog zavoda za javno zdravstvo, dječji vrtići i osnovne škole.

Posjet Centru Slavi Raškaj i Udruzi Srce

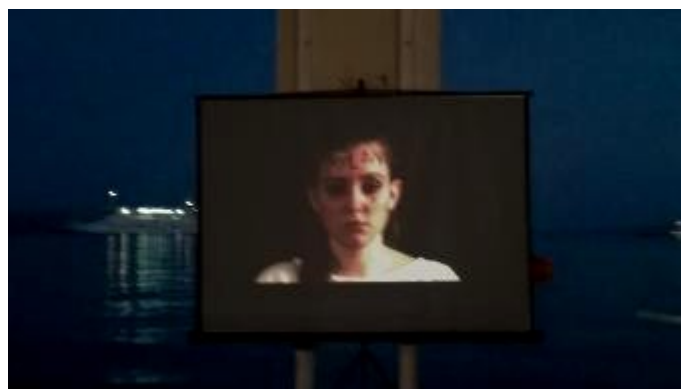

Buvljaci: A di si ti? (udruga Most), Dani volonterskog rada (udruga MI) i prikupljanje odjeće za Centar Juraj Bonači

Epitaf

AnaMarija Dujmović:

Anamarija Dujmović izvela je na Matejuški videoperformans "Epitaf". Anamarija ga je zamislila kao projekciju na platnu (koje izranja iz mora). Performans je izveden u sklopu tradicionalne godišnje izložbe učeničkih radova u Salonu Galić povodom Svetoga Duje, Dana grada Splita i Dana škole.

Kako su neki primjetili, njezin performans je političan, ali i poetičan. "Anamarija ruši stereotip o mladim generacijama kao potpuno nezainteresiranima za globalna zbivanja", rekla je njezina mentorica prof. Neli Ružić. Profesorica Ružić vjeruje da je za ovakav rad trebalo imati umjetničku imaginaciju i hrabrost. Naime, tijekom performansa Anamarija ispisuje na čelu imena sirijskih izbjeglica koja nestaju kad se umiva. U posudi ostaje postojanje tih ljudi u zamućenoj vodi i ona postaje sve crnija kako se ti ljudi utapaju, stradavaju u Mediteranu Anamarija potom briše lice zastavom Europske unije.

"Starije generacije nam govore da smo mi budućnost, ali ja mislim da smo mi sadašnjost, a Sirija nije neko daleko, egzotično mjesto, već dio naše zajedničke sudbine iz kojeg je, u konačnici, stigao i sveti Duje", kaže Anamarija, koja se neposredno susrela s izbjeglicama dok je nedavno boravila u Berlinu.

Iz mora na Matejuški izronit će platno na kojemu će se prikazati videoperformans "Epitaf" talentirane Anamarije koja nas podsjeća na potrebu suosjećanja

•• Imena sirijskih izbjeglica ispisana na njezinu čelu nestaju dok se umiva u posudi, no njihovo postojanje ostaje prisutno u zamućenoj vodi koja svakim umivanjem postaje sve crnija, a lice potom briše zastavom Europske unije...
Ona je Anamarija Dujmović, 17-godišnja učenica Škole likovnih umjetnosti iz Splita, a ovo je slika njezinog videoperformansa "Epitaf". Njeza će publika moći vidjeti na platnu koje izranja iz mora na Matejuški, danas s počet-

MLADA I ANGAŽIRANA PERFORMANS UČENICE ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI ANAMARIJE DUJMOVIĆ O SIRIJSKIM IZBJEGLICAMA

Mladi nisu budućnost nego sadašnjost

Anamarija Dujmović: Sirija nije daleko, i sveti Duje je stigao otamo

Prizor iz videa

kom u 20.45, u sklopu godišnje izložbe učeničkih radova ove škole što se postavlja povodom blagdana svetog Duje. Dok će radovi njezinih kolega biti izloženi u Salonu Galić, Anamarijin rad je izmješten u morskoi ambijent, tamo gdje se i događa stvarna kriza o kojoj progovara.

Njezin performans je političan, ali i poetičan, čime Anamarija ruši stereotip o mladim generacijama kao potpuno nezainteresiranima za globalna zbivanja - kaže njezina mentorica prof. Neli Ružić, koja vjeruje da je za ovakav rad trebalo imati ne samo umjetničke imaginacije, nego i hrabrosti.

Starije generacije nam govore: "Vi ste budućnost!", ali ja mislim da smo mi sadaš-

nost, a Sirija nije neko daleko, egzotično mjesto, već dio naše zajedničke sudbine.

Naposlijetku, i sveti Duje je stigao otamo - kaže Anamarija, koja se direktno susrela s izbjeglicama dok je nedavno boravila u Berlinu.

Od početka ljudskog postojanja Sredozemno more je značilo život, hranilo je, liječilo, povezivalo i bilo insparacija. Želimo li zatvoriti oči za suvremeni trenutak, mediteransko more bi nam ostalo isto: velika plava beskonačnost. Ali ako ih širom otvorimo, vidjet ćemo da je ono danas za tisuće nepremostiva prepreka, neizvjesnost i strah - umjetnički je kredo Anamarije Dujmović, koja je, kako veli, ovim performansom željela uputiti i malu opasku EU institucijama te ih podsjetiti na temeljne vrijednosti poput suosjećanja.

SINIŠA JOVIĆ

Prezentacija školskih programa u CIHOK-u

O programima naše škole, uvjetima upisa i općenito o školi govorila je prof. Vanja Škrobica.

U prezentiranju su još sudjele profesoricama Višnja Mach Orlić, Aida Tosuni Petričević te učenice Iva i Nikolina.

Foto: Aida Tosuni Petričević,

Tradicionalna izložba učeničkih radova u Salonu Galić **Sv. Duje i vizure Splita**

Selektorica izložbe: Hana Letica, prof.

**"NISMO ZNALI DA SMO OVISNI
DOK NISMO POKUSALI PRESTATI"**

Projekt "Izgradi most" financiran je sredstvima Ministarstva
zdravlja

IZGRADI MOST

Međunarodni dan borbe protiv zlouporabe droga i nezakonitog prometa drogama obilježava se od 1987.g., na ovaj dan, s ciljem mobiliziranja pojedinaca i zajednice za aktivan odnos u suzbijanju zlouporabe droga!

Slogan svjetske kampanje za 2016.g. "Prvo slušaj" ukazuje da je slušanje djece i mladih važno kako bi im se pomoglo da odrastu zdravo i sigurno!

Udruga MoSt od 1999.g. kontinuirano pruža podršku u odrastanju i "sluša" mlade iz rizičnih skupina i njihove roditelje...

Pridružujemo se svjetskoj kampanji plakatom koji je izradila učenica 3.razreda, grafičkog odjela, Škole likovnih umjetnosti iz Splita, Antonija Topić pod mentorstvom prof. Željke Milošević Paro.

Konferencija

Rodnom jednakošću protiv nasilja u intimnim partnerskim vezama

Sigama Naša Škola: 021/450-022
Zagreb: 01/4455-222. Članci: 049030-281

Od 2014. godine CESI sudjeluje u provođenju međunarodnog projekta Europske komisije, DAPHNE III „Podizanjem svijesti o rodnoj ravnopravnosti protiv nasilja u partnerskim odnosima - GEAR II“. Svrha projekta je pridonijeti prevenciji nasilja u partnerskim odnosima kroz akcije, radionice i predavanja u srednjim školama. Konferencija je završni dio projekta u kojoj sudjeluju predstavnici institucija koje se bave djecom. Naša škola je jedna od pozvanih sudionica na ovom projektu. Pod vodstvom prof. Željke Milošević Paro održano je 14 sati radioničkih vježbi u kojima su sudjelovali učenici i učenice 2.a razreda (fotografski, grafički i kiparski dizajneri).

Učenici 3. razreda grafike radili su plakate s temom suzbijanja nasilja, a učenici su izabrali plakat koji je prezentirao našu školu na konferenciji. Bio je to rad učenice Tine Dukan.

Na konferenciji su, uz profesoricu Željku Milošević Paro, našu školu predstavljale i učenice Tina Dukan, Barbara Čolak i Iva Kovačević.

Tehnologija i umjetnost

Profesori Damir Žitko i Josip Špika, uz stručnu prezentaciju Vladimira Davidenka-Maria, organizirali su prezentaciju rada na Wacom Cintiq i suvremenim tehnološkim novitetima u struci. Wacom Cintiq je grafički tablet s ugrađenim LCD ekranom što korisniku omogućuje raditi izravno na površini zaslona te je zbog velike preciznosti, kontrole poteza i prirodnog osjećaja kod crtanja postaje nezaobilazan alat novih generacija različitih umjetničkih usmjerenja.

Nitko me ne treba učiti što je za mene sreća

Mihael Frančić, 3. r.

Prije nego bilo što kažem o ovoj temi, postavio bih pitanje: „Kako me bilo tko može učiti što je za mene sreća“?

Sreća je relativan pojam i svakog čovjeka različite stvari čine sretnim. Evo, ja sam sretan ako toga dana napravim dobru sliku i sredim školske obveze za idući dan pa idem spokojno spavati. Kako to netko može razumjeti ako mu umjetnost ništa ne znači i ne drži do radnih obveza? Kako me taj može razumjeti ili me učiti o sreći?

Moja sreća ne mora nužno biti i tuđa sreća (izuzimam roditelje koji u mojoj sreći uživaju više nego ja sam).

E sad postavljam pitanje odnosi li se ova tema osobnu sreću ili sreću općenito?

Moja osobna sreća možda ostalima ne znači ništa. Dolazimo do toga da me oni ne trebaju i ne mogu učiti što je za mene sreća.

E sad dolazim do zanimljivog detalja: moj brat, sestra i ja ponekad gnjavimo zbog hrane koja nam se ne sviđa, ponekad se glupiramo oko računala i slično. Ponašamo se kao da je teret čitavog svijeta na našim plećima. Zapravo se ne brinemo ni o čemu, naše je samo da učimo (kaže moja mama). I onda roditelji počnu držati lekciju o sreći (suprotno od naslovne tvrdnje, ali je istina!). Njihove riječi zvuče otprilike ovako: „Znate li koliko ste sretni? Da znate, ne biste nikad više progovorili ni riječ. Druga djeca uče pod svijećama, a vi imate kompjutor, laptop, tablet. Ništa vam ne nedostaje, imate svoje sobe i svoj mir... Sreća je svuda oko vas, ali vi je ne vidite jer ne znate cijeni ti ono što imate!“ Zastanem i razmišljam kako znati kad si sretan, ako nisi iskusio neku nesreću? Dobro kaže moja mama: „Ne vidiš sreću oko sebe i pored sebe jer ti je uvijek bilo dobro pa ne cijeniš ono što imaš, a to je sreća.“

Sad se pitam je li dobro da te ipak netko potapša po ramenu i šapne: „Ej, stani, sreća ti je tu, na dohvata ruke, uzmi je!“ Na životnim putovima možda je ne uočimo i zaobiđemo.

Kaže se da je svaki čovjek kovač svoje sreće, svatko najbolje zna što ga čini sretnim, ali ako netko ima plemenitu namjeru i želi vas upozoriti da je sreća tik do vas, ali je vi ne vidite, zašto to ne prihvatiti?

4. okrugli stol

Kamo nakon umjetničke

Na okrugli stol pozvani su učenici trećih i četvrtih razreda koji su imali želju da upoznati profesionalne putove i iskustva naših bivših učenika. Ovoga puta na okruglom stolu savjete učenicima davali su ak. slikar Vedran Perković, dr. sc. i ak. slikarica Gloria Oreb te restauratorica i ak. slikarica Jasmina Beneta. Moderatore i organizatorice okruglog stola bile su prof. Neli Ružić, voditeljica Galerije Škola i Vanja Škrobica, šk. knjižničarka.

Judin pazaar

Projekt je krenuo od šačice entuzijasta koji žele reanimirati Split i unijeti svježinu u kulturnu scenu, a usput i ostaviti nešto kvalitetno u ostavštinu mlađim generacijama.

Profesorica Zrinka Barbarić uklopila je u kurikulum izradu autorskog dizajna tekstila s tridesetak učenica s različitih odjela. Dizajn su aplicirale na pod platoa na kojem se održava sajam. Potrošile su preko 150 kg boje. Osim autorskih uzoraka, bilo je i aktivističkih poruka na engleskom poput: *Don't just wear it, embrace it! Go vegan!* ili *Feminism is for everyone!*

Zmaya - modni blog

Zrinka Barbarić, prof.

<http://www.dalmacijanews.hr/clanak/90xa-ucenice-skole-likovnih-umjetnosti-pokrenule-modni-blog-zmaya#clanak/90xa-ucenice-skole-likovnih-umjetnosti-pokrenule-modni-blog-zmaya>

Modni blog naše škole stvaraju i uređuju Zmayice - učenice 3. razreda modnog dizajna. Uskoro će se blogu pridružiti i ovogodišnje *drugašice*. S obzirom da sva događanja prati fotografija, redovito na blogu surađuje i foto odjel kao i učenicima drugih odjela.

Svi učenici osjećaju da su dio tima jer "Zmaya" je i osmišljena kao oslonac na kojem predstavljamo nešto što ne možemo unutar klasične nastave. To je naš *sketchbook*, bilježnica u koju bilježimo sve svoje ideje i sve ono što nas inspirira. Osim što izražavamo kreativnost, zahvaljujući Zmayi, razvijamo osjećaj tolerancije i odgovornosti, ne samo prema školi već i unutar Zmaya tima.

Blog je osnovan na inicijativu profesorice Zrinke Barbarić koja je željela izazvati pozitivnu konkurenciju između učenika. Poveznica je i škola. Premda većinu poslova obavljamo u slobodno vrijeme, dogovori najčešće padaju na školskim hodnicima ili u grupnim porukama na nekoj od društvenih mreža.

Rekli su o znanosti i znanju....

... Ne postoji čovjek koji ama baš ništa ne zna. Nije lako doći do znanja bez truda... Znanje nam pomaže tijekom života. A znanje je počelo znatiželjom.... Ne bojmo se znanja, samo nam neznanje može nauditi. **(Blanka)**

... Mašta je nevjerojatna. Tamo se jedino možeš osjećati sigurno... **(Filipa)**

Ako nemamo znanje, a imamo maštu, još uvijek možemo stvarati.... Ali kako stvarati bez znanja? Ipak, ako imamo maštu, to je dobar početak. Samo trebamo biti strpljivi... **(Marijeta)**

“Znam da ništa ne znam!” , to nije neznanje. Onaj koji je to izjavio, ipak nešto zna. Zna da ne zna. To ga tjera u potragu za znanjem.... Čemu znanje, ako ga ne koristimo i razvijamo? **(Iva)**

Znanje te može odvesti od točke A do točke B, a mašta te nosi svugdje.... **(Nikolina)**

Lukavost se vremenom probudi u svima nama, baš kao i snalažljivost. Ali ako imaš poštovanje prema drugima, potruditi ćeš se. Mi, djeca, idemo u školu kako bismo se obrazovali. Željni smo znanja. Nadamo se da ćemo nešto naučiti . Jer još se nije rodio čovjek koji sve zna... Intelligencija se ne mjeri visokim ocjenama u školi ili pohvalama profesora.... neki učenici žele biti savršeni. Savršenstvo ne postoji. Pohvale profesora možeš lako dobiti ako si njihov miljenik. Ili ako se ulizuješ...

Tko zna, a ne zna da zna, probudi ga!” Hm, malo sam zastala nad ovom rečenicom. Je li ovdje riječ o samopouzdanju? Nečemu što meni nedostaje? ... **(Nikolina)**

Nitko na ovome svijetu nije se rodio sa znanjem... Znanje se stječe, uči. A za to mu je potrebna mašta i znatiželja. ..Znatiželja sve pokreće. ... Znanje nam je ograničeno, mašta nije.. **(Petar)**

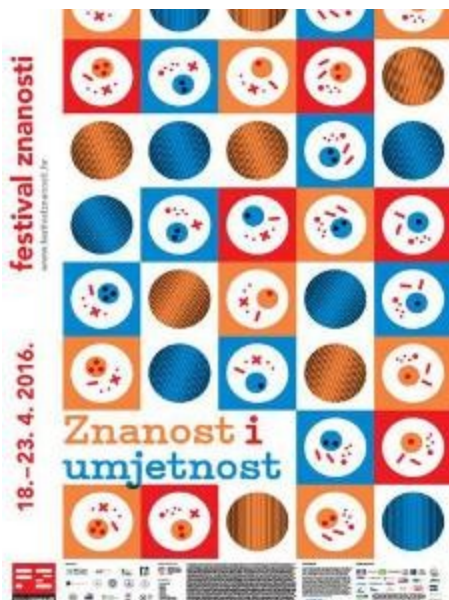
“Slikarska tehnologija srednjovjekovnih majstora i suvremena povijest umjetnosti”

izlaganje dr. sc. Ivane Čepeta Rakić, naše bivše učenice, u Sveučilišnoj knjižnici

Kroz predavanje i radionicu učenici su dobili uvid u neke od materijala koje su izvorno koristili srednjovjekovni majstori prilikom izrade umjetničkog djela, odnosno slike na drvu. Izrada umjetničkog djela u prošlosti je bio dugotrajan i složen proces, a za njegovu su se izvedbu koristili različiti prirodni materijali (poput mjehura ribe morune). Kroz prezentaciju su učenici drugih razreda i nekoliko maturanata upoznali su neke od tih materijala i način na koji su se primjenjivali te su vidjeli metodu apliciranja listića načinjenih od 23,5 karatnoga zlata. Učenike su na prezentaciju povele Katja Bego Medved, prof. i Vanja Škrobica, prof.

Festival znanosti 2016.

Učenci su znatizeljno slušali izuzetno izlaganje

Ništa manje nije bilo zanimljivo ni našim profesorima

Dojmovi

dr. sc.

Ivice Puljka

(status na Facebooku)

“Današnje gostoprimstvo predavanju "Odakle dolazimo? Što smo? Kamo idemo?" u Školi likovnih umjetnosti u Splitu me oduševilo. Prvo mi je učenik Marin Tokić poklonio grafiku (zbog koje sam se pristojno zacrvnio), zatim smo imali predavanje ispred jako zainteresiranih učenika i nastavnika, a nakon toga smo diskutirali već pripremljena pitanja te na kraju imali dodatna pitanja i diskusiju s nastavnicima u zbornici. Sve u svemu izvrsno iskustvo *smile emotikon*. Puno hvala Vanji Škrobici na pozivu, organizaciji i gostoprimstvu.“

Festival znanosti: **Znanost i umjetnost**

Na ovogodišnjem Festivalu znanosti ponovo smo sudjelovali jer nam je sama tema bila puno bliža. Nakon predavanja profesora Nikole Godinovića (FESB) i razgovora o fizici, molekulama, česticama, prostoru, vakumu i kretanju bilo nam je puno zanimljivije i likovno se izražavati

Zato su se profesorica Višnja Mach Orlić i Vanja Škrobica s učenicima grafičkoga dizajna potrudile istražiti životopise i otkrića poznatih znanstvenika te u grafičkim tehnikama izraditi njihove portrete.

Izložbu su predstavili na Festivalu znanosti na FESB-u.

I/We have a dream

Beatris Grbavac, 4. r

Napuštam srednju školu. Sama pomisao na odgovornost te život odrasle osobe stvara mi strah. No, moram krenuti. Moram sjesti i sastaviti listu prioriteta sukladnu mojim mogućnostima i snovima. Ne mogu tražiti nemoguće, ali mogu sanjati, maštati i potruditi se da svoje snove pretvorim u realnost. Maštam o Umjetničkoj akademiji, točnije o Restauraciji. Restauracija me podsjeća me na slaganje *puzli*, sastavljanje razbijenih dijelova za koje sam mislila da se ne mogu sastaviti. Moja odluka za odlaskom na fakultet vezana je uz moj stav da je sloboda uz određenu dozu autoriteta oličenje uspješnog studiranja. Vjerujem da će me pravilno usmjeriti i pokazati mi što sve mogu i sve što sam ikada htjela - sastaviti rastavljeno. Uz blagu nostalgiju osjećam čudan strah. Strah od novog i nepoznatog. Ali katkada se treba upustiti u avanturu i slijediti vlastitu intuiciju. Iskreno se nadam da neću odlutati ili skrenuti s puta te da ću zaista pronaći samu sebe u onome čime se želim baviti.

Podjela svjedodžbi!

Dani odjeće 2016. Zadar

2. nagrada u kategoriji: Kolekcija modnog dizajna,
Nina Preischl, 4.b.

Fotografije: Domina Bilač
Modeli: Marta Milatić, Tea Liović, Petra Kuzmanić, Tina Pavić

3. nagrada u kategoriji: Dizajn odjeće,
Antonija Bracanović, 4.b.

Gosti u školi: **Edukatori iz Južne Koreje posjetili školu.**

Posjetili su radne kabinete, crtaonice, stalni galerijski postav i postavljali pitanja o odjelima, nastavku studiranja i sl.

Organizatorica posjete bila je prof. Vanja Škrobica

Do it je projekt koji je tijekom prošlih mjeseci provodila Galerija umjetnina u suradnju s Umjetničkom akademijom, umjetnicima iz zemlje i inozemstva te učenicima naše škole.

Projekt se bavio raznim temama: otuđenošću, međuljudskim odnosima, socijalnim problemima, smislom umjetničkog stvaralaštva i sl.

Učenci naše škole bili su uključeni u instalacije, izložbe, radionice ili su slušali korisna predavanja.

Pokazalo se da je ovo vrlo interesantan i koristan način učenja i praćenja suvremene umjetnosti za koji je najviše zaslužna profesorica Neli Ružić.

DO IT

Video instalacijama povezali sadašnje i bivše profesore, učenike i djelatnike umjetničke škole

Susreti različitih prostora, vremena i generacija

U četvrtak, 5. svibnja, predstavljene su dvije video instalacije: jedna u dvorištu Škole likovnih umjetnosti (Fausta Vrančića 17) i druga u Samostanu sestara Službenica Milosrđa (Ćiril-Methodova br. 14). Video instalacije pod imenom **Prošle budućnosti : buduće prošlosti** svojevrsni su nastavak projekta koji je započeo prvom izložbom Galerije Škola u prosincu 2014. godine.

Namjera je ovih intervencija u javni i školski prostor pozvati i povezati sadašnje i bivše profesore, učenike i djelatnike škole, stvoriti vremenski most između prostora i generacija, dva politička i društvena sustava, dvije atmosfere rada i dva izričaja, između analognog i digitalnog zapisa slike te kroz medij videa supstituirati ulogu učenika i profesora. ...

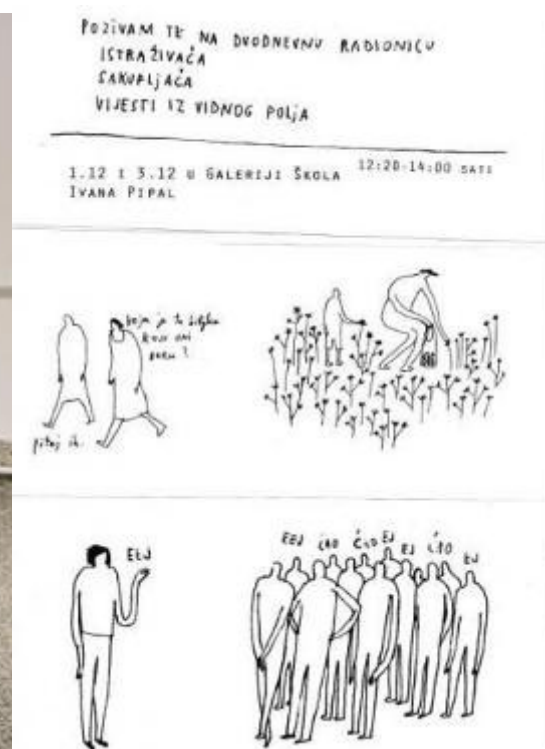

Praćenje video zapisa u sadašnjoj školskoj zgradi

Praćenje video zapisa u nekadašnjoj školskoj zgradi

Vijesti iz vidnog polja

Ivana Pipal vizualna je umjetnica koja djeluje kroz razne forme i oblike: fotografiju, crtež, strip, instalaciju, video...

Dobitnica je brojnih nagrada.

Sudjelovala je na mnogim izložbama u zemlji i inozemstvu.

Izložba je organizirana uz potporu Grada Splita i Ministarstva kulture RH.

Umjetnici - poduzetnici

U organizaciji CEDRA - Centra za eko- društvene inovacije i razvoj Split, a u suradnji s EU (Ulaganje u budućnost - Razvoja ljudskih potencijala) u našoj školi održano je predavanje o poduzetništvu i ljudskim inicijativama.

Predavanje je u šk. knjižnici/galeriji odslušalo tridesetak učenika

Organizatorica je bila pedagoginja Aleksandra Dužević.

Posjet izložbi S. Tomića

Galerija Emanuel Vidović:

Posjetu izložbi našeg bivšeg profesora Slobodana Tomića (sada profesora na Akademiji) organizirala je prof. Neli Ružić.

Noć muzeja

S profesoricom Neli Ružić

BOŽIĆ U ŠKOLI

Za prigodnu božićnu dekoraciju bio je odgovoran prof. Ivan Listeš, a zabavni glazbeni program pripremili su učenici u suradnji s profesorima.

Predavanje dr.sc. Nikole Godinovića

U organizaciji profesorice Višnje Mach-Orlić u Galeriji Škola održano je zanimljivo predavanje profesora Nikole Godinovića.

Učenici su slušali i postavljali pitanja o širenju svemira, česticama, svjetlosti, zakonima fizike, brzini kretanja...

Međunarodni dan jabuka

Korelacija: TZK, Građanski i Zdravstveni odgoj

Nositelj projekta: prof. Gordan Puljek, učenici i nastavnici

Zadaća: prošetati Marjanom

24 satno crtanje stripa (drugi put)

Projekt 24 - satno crtanje stripa (drugi put). Sudjelovao je velik broj učenika. Bilo je i sponzora. I umora.

Projekt su, zajedno s učenicima, proveli profesori Josip Špika i Kristijan Falak.

NEVJEROJATNI SVIJET B

Galerija Škola

VEDRAN PERKOV: Nevjerojatni svijet blavora i kravosasa

<http://vedranperkov-hr.blogspot.hr/>

Intervju vodile: Neli Ružić i Vanja Škrobica

S druge strane dopušteno mi je uraditi sve ono što u školi zapravo i ne bismo smjeli, odnosno koje onda nisam smio. Napraviti cirkus, zajebanciju u školi. Biti za to pozvan, i k tome priznat kao umjetnik, prilika je koja se ne propušta.

Kako je nastala tvoja izložba? Misliš li da učenici znaju za kravosase i slične zmijice?

Blavor i Kravosas su metafora. Mogli su se zvati Mate i Jure ili John i Jack, mogli su biti zmije, medvjedi, psi ili krumpiri ili dvije grude snijega, nije bitno. Radi se o paru, o dva druga i situacijama u kojima su se našli. Odlučio sam se na ovu formu, nazovimo je basnom, s fabulom koju svi poznajemo, prvenstveno zbog publike, odnosno njenog najvećeg dijela: učenika. Blavor i Kravosas su u stvari njihovi vršnjaci. To je početak priče.

Studirao si u Italiji u klasi profesora Diega Esposita, koliko je on utjecao na razvoj tebe kao mladog studenta?

Prije koliko godina si završio našu školu? Kakav ti je osjećaj sada, koje emocije i sjećanja imaš iz tog srednjoškolskog razdoblja? Ovom izložbom Nevjerojatni svijet Blavora i Kravosasa u Galeriji Škola čini se da se prisjećaš i tvog boravka u umjetničkoj?

Školu sam završio prilično davno, vidim to tek sad kada ste spomenuli. Učenici koji je sada pohađaju nisu niti bili rođeni. Au! Dakle, bilo je to prije 25 godina.

Što se tiče osjećaja, neke nostalgije, ako ste na to mislili, baš je i nemam. Škola, kada sam je pohađao, nalazila se u gradu, u Ćiril-Methodovoj ulici. Ostali su tek rijetki profesori. Oni su poveznica između mojih školskih dana i sadašnje škole. Mogao bih nabrojati razne događaje, sjećanja i anegdote od prije dvadeset i nešto ali, eto, njihovo je mjesto drugamo.

Nije neistina, kako ste zaključili, da se dijelom izložba Blavora i Kravosasa referira i na to, srednjoškolsko doba. Međutim, više je to priča o univerzalnim problemima i stanjima odrastanja, napuštanja djetinjstva. Situacijama kroz koje se prolazi u sazrijevanju.

Znam da sve ovo zvuči ozbiljno jer doista tako jest. Upravo stoga odlučio sam ovu izložbu uraditi na pomalo neozbiljan način. S velikom dozom humora, opuštenu i s radovima koji će na prvu izazvati osmijeh.

Vjerujem da si upoznat i s načinom rada na akademijama u Hrvatskoj budući da si i sam predavao na UMAS-u. Možeš li napraviti neku usporedbu između studija umjetnosti u Italiji i ovdje?

Studiranje pod mentorstvom profesora Esposita bio je pravi pogodak za mene osobno. Nisu se svi studenti, u njegovoj klasi, našli kao riba u vodi. Studij na akademiji započeo sam nekoliko godina nakon što sam završio srednju školu. Taj period pauze, odnosno drugih životnih okupacija, dao mi je potrebnu zrelost. Navodim to jer se kod profesora Esposita izrazio njegovala individualnost tj. osobni pristup pri stvaranju djela. Tematiku i način rada birao je sam student. Profesor je tu bio samo korektiv, netko tko svojim iskustvom može dati više uvida u čin razmišljanja (smišljanja) i stvaranja djela. Studenti koji su netom završili srednju školu našli su se pred problemom jer nisu bili naviknuti na toliku slobodu. Srednjoškolsko obrazovanje je uglavnom obavljanje nečega što ti je zadano. Situacija potpune slobode dovela bi često do "blokiranosti". U klasi su se najčešće vodile diskusije, razgovori, prezentacije ideja i radova. Svi studenti su sudjelovali u raspravi kada bi netko od kolega predstavljao neki novi rad.

Pitanja i viđenja o vlastitom djelu od strane kolega pomagali su da sami sa sobom raščistite eventualne nedoumice.

BLAVORA I KRAVOSASA

Uz ovakve razgovore bio je običaj da profesor dovede u klasu poznate likovne kritičare i kustose. Prezenterati njima svoje radove bio je pravi izazov. Prvih dva-tri puta nalazite se u neobranom

grožđu. Trebalo je tremu i nesigurnost prebroditi, prezentirati se u najboljem svjetlu, biti jasan u svojim idejama, elokventno izraziti misli i ideje.

Također, profesor nam je organizirao izložbe i upoznao nas s galeristima. Sve u svemu, dovodio nas je u situacije u kojima ćemo se naći nakon školovanja. Na ovaj način nas je pripremao za daljnji rad.

Sistem školovanja na akademijama u Hrvatskoj je nešto drukčiji. Na velikom broju studija njeguje se poznavanje tehnika i materijala na uštrb stvaranja individualnosti u pristupu radu. Ima doduše, sve više, na sreću, profesora i kolegija na kojima se oba ova pristupa kombiniraju i nadopunjuju. Svakako je potrebno poznavati tehniku. Osobno smatram da treba biti nemoguće da student nakon studija ne poznaje anatomiju, da ne zna nacrtati akt, zakonitosti kadra ili osnove likovnih tehnologija. To je nedopustivo. Isto tako je nedopustivo da je student nakon akademije tek puki poznavatelj tehnike izrade, odnosno samo zanatlija, bez imalo individualnosti, osobnosti i specifičnosti u svom radu.

Kad si sudjelovao na okruglom stolu profesionalne orijentacije *Kamo nakon umjetničke?* zajedno s drugim bivšim učenicima naše škole, rekao si da je jako važno imati dobar uvid u suvremenu umjetnost. Misliš li da je važnije staviti naglasak na podučavanje učenika o modernoj i suvremenoj umjetnosti?

Nije bit u poznavanju suvremene umjetnosti, već u poznavanju suvremenosti. U poznavanju svoga vremena i onoga što se u njemu događa.

Nedostatak, barem je meni bio, je taj kada smo učili o pojedinim periodima umjetnosti, a da nam nije dat širi kontekst perioda o kojem učimo. Što se tada događalo u svijetu, koje su promjene nastajale i zašto. Također, nedostajalo je komparacije, uspoređivanja različitih perioda, specifičnosti ili sličnosti jednih s drugima.

Ne niče nova umjetnost tek tako, ni iz čega. Postoje uzroci, posljedice i utjecaji. Ne samo danas nego oduvijek. Fokus bi trebao biti na poznavanju šireg konteksta, a ne učenje napamet kada je koje djelo nastalo, bez daljnjih informacija o samom vremenu nastanka.

Zanima li te rad s mladima, npr. u našoj školi? Ili bi te kao samostalnog umjetnika to ograničavalo?

Radio sam s mladim umjetnicima i još uvijek radim. Dok sam predavao na Akademiji, zajedno s profesorom Gorim Žuvelom i Helenom Petrinović pokrenuo sam ciklus izložbi pod nazivom *Premijere*. Radilo se o nizu samostalnih izložbi studenata Umjetničke akademije u galeriji Zlatna vrata. Projekt *Premijere* nedavno je održao pedesetu izložbu.

Nakon toga, s Božom Majstorovićem, pokrenuo sam izložbeni ciklus *Fast Forward - Utorkom u galeriji* koji se održava u Galeriji umjetnina. Ovdje su, uz studente Akademije, predstavljeni mladi povjesničari umjetnosti, studenti Filozofskog fakulteta, koji odraduju kustoske poslove. Izložbe se rade u paru: jedan umjetnik i jedan kustos. U četiri godine projekta predstavljeno je po 40 umjetnika i 40 kustosa. Lani su se u projekt *Fast Forward* priključili i studenti sociologije.

Rad s mladima, dakle, nije nimalo ograničavajući, već naprotiv, veoma poticajan.

Studirao si slikarstvo, ali na tvojoj izložbi nema slikarskih radova. Zašto?

Posjedovanje diplome iz nekog područja ne mora značiti da se samo tom stvari moraš baviti. Ograničiti se na samo je-

Citirat ću rad svoga kolege Vlade Marteka: *Svako uzimanje pisaljke u ruku čin je poštenja.*

Bavljenje umjetnošću bi trebalo biti upravo to - čin poštenja. Prema radu, prema publici i, na kraju krajeva, prema sebi samome.

Kako bi definirao svoju umjetničku praksu?

Recimo da je konceptualni pristup najbitniji segment moga rada. Tek kada odlučim o čemu želim napraviti rad ili izložbu, koja je ideja koju želim izraziti, odlučujem u kojoj ću to tehnici izraditi. Mogu se odlučiti za skulpturu, video ili crtež. Isto tako materijal treba odgovarati ideji. Netipični materijali kao stiropor, karton ili novinski papir jednako dolaze u obzir kao željezo, ulje na platnu, bronca ili mramor. Ideja je prva, nakon nje slijedi sve ostalo.

Koje umjetnike ili umjetničke prakse su najbliže tvom radu?

Dobar rad je dobar rad. Jednako tako, dobar umjetnik je dobar umjetnik. Bez obzira radi li se o suvremenoj umjetnosti ili o nekom periodu iz povijesti. Bilo da je u pitanju figuracija, apstrakcija, skulptura, slikarstvo, film, glazba ili arhitektura... da ne nabrajam dalje. Kada te neki rad, neko djelo ostavi bez daha, onda to je *to*.

Što možeš reći o umjetničkoj sceni u Hrvatskoj s obzirom na ekonomski, politički i kulturni kontekst?

Hrvatski umjetnici su žilava čeljad. Bez obzira na trenutnu situaciju - koja nije bajna, ali nije nikada ni bila - umjetnici u Hrvatskoj stvaraju izuzetna djela, odlične radove.

Potrebno je odlaziti na izložbe, koncerte, kazalište ili kino. Tamo ćete se uvjeriti da je to doista tako.

Lidija Knezović, 4. r.

Mentor: Hrvoje Zuanić, prof

Gabriela Karla Doljanin, 4. r.

Galerija Škola

Strip kao subverzivni medij

O nekim zanimljivostima iz povijesti stripa, njegovom društvenom angažmanu i stripu kao umjetnosti, govorio je poznati strip crtač, a naš bivši učenik, Ivan Svaguša

Izložba i predavanje u OŠ Josipa Pupačića u Omišu

Predavanje i izložbu organizirao je prof. Zdravko Cota.

Zainteresiranim osmašima o školi, uvjetima upisa i programima pričali su pedagoginja Aleksandra Dužević i prof. Stjepan Ivanišević.

Jesmo li kontradiktorni dok sanjamo o slobodi, a robovi smo vlastitog ega?

Anamarija Totić, 2. r

(na satu etike)

Je li sustav stvoren da nam olakša ili oteža, kao linija lakšeg ili težeg otpora?

Čemu uopće borba? I to borba protiv nekog tko je poput nas?

Svačije je tijelo nalik na naše društvo. Smrt sustava je i smrt nas samih.

Sustav ne treba uništenje, on treba promjenu. Pročišćenje. Filtriranje razmišljanja i zaključaka. Treba pri tom isključiti vlastite želje. One iskrivljuju sliku istine. Nužna je promjena percepcije i perspektive. Da cilj ne bude profit, nego unutarnji mir.

Trebamo se oduprijeti potrošačkom društvu. I materijalizmu.

Je li zaista teško postići mir, unutarnji ili međuljudski?

Jesmo li zaista toliko pokvareni i zaludeni idolima?

Možda nas je strah promjena koje potencijalno vode napretku?

Pitam se možemo li mi uistinu mijenjati? Ako se promijenimo, ostajemo li isto biće?

Mislim da se moramo mijenjati svaki dan, učiti, ispravljati se... Trebamo se predati evoluciji, polako, ali kontinuirano.

A za to je potrebno odreći se malo svoga ega, gledati na sebe u zajednici, osvijestiti zajednicu kako bi prihvatila promjene i mijenjala kruta pravila, redefinirala ono što je definirano u službi nekolicine.

Eto, to je moj san!

POKAPANJE VREMENSKE KAPSULE

U vremenski kapsulu smo pohranili mnogo sitnica iz današnjeg vremena (šk. kreda, spužva, stick memory, CD/DVD i sl.), a za dvadeset godina netko će je otvoriti i vidjeti koje su to sitnice bez kojih je danas život nezamisliv.

Projekt su osmislili profesorio M. Radeljak i B. Delić s ravnateljem M. Bilankovom.

Natječaj: **Vrata Europe**

Dora Sekul (3. r. foto) osvojila je 3. mjesto na fotografskom natjecanju Zlatni Objektiv - Vrata Hrvatske.

Uručena joj je zlatna medalja, diploma, 200 kn, knjiga o fotografiji i brojni pokloni. Na izložbi u Foto klubu Zagreb sudjelovao je i Marko Šerić iz 3. r. fotografskog dizajna.

Mentor: Hrvoje Zuanić, prof.

Na natječaju je sudjelovalo 9 škola, odnosno 88 učenika s 370 radova.

Izabrano je 45 radova koji su prikazani na izložbi.

Obilježavanje Međunarodnog dana dječjih prava

U Zagrebu je, povodom obilježavanja Međunarodnog dana prava djece, održano predstavljanje prigodnog kalendara kojeg su izradili učenici naše škole. Projekt je vodio prof. Hrvoje Zuanić u suradnji s pravobraniteljicom za dječja prava u RH.

Sretna vam bila mirovina!

Profesorice Jasenka Splivalo i Lila Vuko završile su svoj radni odnos i otišle u mirovinu.

S njima smo se oprostili na prigodnoj svečanosti. Sretno im bilo!

Uz Dan EU

Pišem ti ovo pismo kao tvoj građanin i učenik srednje škole. Od kada je moja država ušla u zajednicu, situacija se nije puno promijenila. Iako je tvoj cilj solidarnost i pomaganje manje razvijenim državama i regijama da dostignu standard onih razvijenijih, mi tu solidarnost nismo osjetili. Ako je potrebno pisati projekte, a mi to ne znamo, poduči nas, savjetuj nas. Mi nemamo financijski kapital, ali imamo ljudski potencijal, prirodni i kulturni također. Mi brzo učimo, vrijedan smo narod. Želimo postati društvo znanja u kojem se poštuje svaki čovjek i priroda. Možda jednog dana poželim studirati izvan Hrvatske, upoznati druge narode i kulture. I dobro je što si nam to omogućila. Dobro je i što radiš na miru i sigurnosti svojih građana, iako si problem s izbjeglicama nespretno riješila. Zapravo ga nisi riješila. Zašto? Ipak svaka članica polazi od svojih interesa. U Hrvatskoj je puno nezaposlenih, ali ti, draga Europo primaš samo visoko obrazovane. Jedan ti tehničar, postolar, frizer nije potreban? Imamo puno (mladih) umirovljenika. Mogli bismo raditi. Zašto ti, Europo, ne pokreneš novi projekt zapošljavanja upravo njih. I ne samo u Hrvatskoj, već i u Grčkoj i u Španjolskoj koje također prolaze krizu. Uza sve ovo, ja vjerujem u tebe, Europo. Lijep pozdrav iz Hrvatske,

Petar Ćirak

Pisali smo Europi....

Eh, draga moja Europo!

Imaš predivne države, otoke, uvale, planine, vode, kulturu i povijest. Što reći? Uvijek si bila bogata različitim narodima i običajima. Tako šarolika!

Spadaš u najljepše i posebne kontinente.

Od kada se uz tebe počelo pisati "unija", otvorila si vrata nade demokracije i boljeg gospodarstva mnogim manje razvijenim zemljama. Mi smo u Hrvatskoj o tebi pričali i sanjali. Možda smo pomalo preuveličavali. Možda smo previše i očekivali.

I naravno, pomalo se i razočarali.

Svi su te opisivali u najboljem svijetlu, zamišljali smo kako tamo teče med i mlijeko pa je prirodno da me ulazak jako zainteresirao. Nadala sam se i vjerovala kako ćemo postati moćni, bogati sa zavidnim standardom ljudskih prava.

A evo, već je treća godina, mi jesmo dio velike cjeline, ali nema napretka. Sve je ostalo po starom. Dapače, čini se da smo u gorjoj situaciji nego prije. I kako se kaže "tresla se brda, rodio se miš"...

Tko te uopće danas spominje? Osjećamo li se mi građanima EU? Zar ti, EU, ne bi trebala biti zajednica tolerancije, solidarnosti? Nisi se baš iskazala prema izbjeglicama! Svaka članica i nadalje gleda sebe.

Pozdrav iz Hrvatske,

Zidovi nisu prepreke

Projekt Pretežno vedro – oslikavanje osnovne škole u Stobreču

Ambra Radić, 1.a

Povodom Međunarodnog dana preventive i Dana zdravlja (7. travnja) Škola likovnih umjetnosti je, u suradnji sa Školom za dizajn, grafiku i održivu gradnju, organizirala oslikavanje zida u stobrečkoj osnovnoj školi.

Nama, kao učenicima, ovo je bilo i zabavno i dobro iskustvo.

Sve pohvale idu djelatnicima Osnovne škole u Stobreču radi toplog dočeka kao i svima koji su se potrudili oko našeg boravka.

Međutim, vjerujem da, kao učenici škola koje su sudjelovale u projektu, nismo dobili dovoljno priznanja. Ne znam jesu li organizatori projekta bili svjesni koliko je rada i truda otišlo u oslikavanje škole. Više je pažnje upućeno organizatorima nego našim profesorima te izvođačima.

Također bih htjela spomenuti reakcije djece iz osnovne škole koje su varirale od oduševljenja pa sve do zgroženih uzvika kada su saznali da će im od sada školski mural biti oslikan cvijećem.

Naravno, ne može se svima ugoditi, ali smatram da smo mi, učenici, dobili najviše od ovog projekta te upoznali tehnike i rad na terenu.

Projekt Pretežno vedro oslikavanje osnovne škole u Primorskom Docu

Sudjelovali: 3. foto i 2.kipara (Anja i Marko) s profesoricom Hanom Leticom.

Organizator je bio Nastavni zavod

Život je prilika, iskoristi je

Cijeli ovaj svijet me ponekad plaši.

Plaši me ono u što će se pretvoriti, kao i ono u što se već pretvorilo.

I živcira me!

Živcira me i koliko je nepotrebno život kompliciran, ali i koliko ga mi kompliciramo. Sunce svaki dan izlazi i zalazi, a mi petljamo s onim između.

Nisam sklona ovakvoj dramatici. Cilj mi je da moj bijes postane skup da ga nitko ne može sebi priuštiti. Sreću svoju želim učiniti jeftinom da je gotovo besplatna.

Što se događa kada si snažna osoba? Nitko za tobom na pruža ruku jer si okej. I zato ne bismo trebali rastrgati sebe na komadiće i dati se drugima da bi se oni zadržali cijeli. Ja nisam tableta koja je drugima lijek. Već sam drugima dosta pustila. Okrećem se, vraćam se k sebi. Nitko me ne treba zadržavati ako želim otići. Osjećam i znam da rastem, da znam što želim i hoću. Mnogi te promjene na meni ne vide iako me dugo znaju.

I ja njih vidim i gledam drugačije. Zadržat ću uspomene i krenuti dalje.

Jer je juri se za onima koji bježe. Oni koji dolaze ću ugostiti, a one koje odlaze ću ispratiti. Zašto je nekima teško ispratiti nekoga? Zato jer misli da su svi protiv svih. Možda i nisu ljudi uvijek protiv tebe, već su oni za sebe.

Postoje mnoga pravila za uspjeh, a jedno je: nikad ne otkrij što znaš (misliš). Možda skrećem s teme. Često govore da se žele riješiti svih nazovi prijatelja, sranja u školi, neuzvracene ljubavi i života. Meni je to smiješno! Zašto? Zato što i oni i ja znamo da čovjek ne može biti sam sa sobom (iako ponekad volim biti sama i napuniti baterije).

Kada mi je dosadno, pričam malo sa sobom, bacim par fora i shvatim kakva sam carica. Usamljenost ne dolazi od toga što smo sami, već od onog trenutka kada nam se ne dopušta pričati o stvarima koja nam se čine važnima. Svi su tako fokusirani na traženje osobe koja će ih voljeti. Zašto ne tražimo onog kojeg ćemo mi voljeti? I pitam se može li se uopće vjerovati u ljubav u ovom današnjem vremenu. Znam samo da ljudi žele ljubav.

Ali ako drugi tu ljubav ne pokazuju kako smo zamislili, mislimo da ljubavi nema.

Straši me to što su ulice pune žaljenja za nečim. Ponekad mi se učini da nikad neću biti sretna jer stvarno ne znam što želim.

Strah pokreće ljude.

Mnogi ljudi se boje da će ostati sami. Toliko toga ima u životu, osim trčanja za osobom koju žele uz sebe, a to osoba ne želi. Postoji bezbroj drugih prilika u životu. Možemo otkrivati sebe. I na tom putu može se dogoditi ljubav. Ne mora svaka ljubav donijeti prazninu i bol. I takva me ljubav može ispuniti.

Krenimo u avanture, zaspimo u šumi s prijateljima, šetajmo gradom, sjednimo u kafić sami, ostavljamo poruke među listovima knjiga u knjižnici, često se smiješimo. Radimo sve vođeni ljubavlju. Živimo za sebe. Budimo zadovoljni sobom. Podijelimo nešto i s drugima. To nije ništa manje lijepo.

Dapače!

Be Simple
 † Be Affraid †
 Be Fun
 Be *reality*
 Be Human

u Galeriji Škola, 28.1.2016..

predavanje dr. sc. Ane Peraice

#whataboutyourselfie

Iz kataloga:

“Autoportreti, od davnih vremena, emitiraju mnoštvo privatnih tema o umjetničkim životima. Oni su izvještavali, primjerice, o procesima starenja u klasičnim, crtanim i slikanim, serijama autoportreta Vermeera ili Rembrandta, bolesti u foto-radu Jo Spence, krizi identiteta i medijaliziranim identitetima u radu Cindy Sherman. U svakom od njih odnos subjekta/umjetnika sa promatračem bio je zasnovan na psihološkom ogledavanju; empatiji i identifikacijama...”

Galerija Škola

Predavanje Svjetlana Miše

SVJETLANA MIŠE, TESERAKT

pročitani grad

U SURADNJI S UČENICIMA TREĆEG
RAZREDA ODJELA FOTOGRAFSKI DIZAJN,
MENTOR: PROF. HRVOJE ZUANIĆ

Izložba grafičkih listova (portreti znanstvenika)

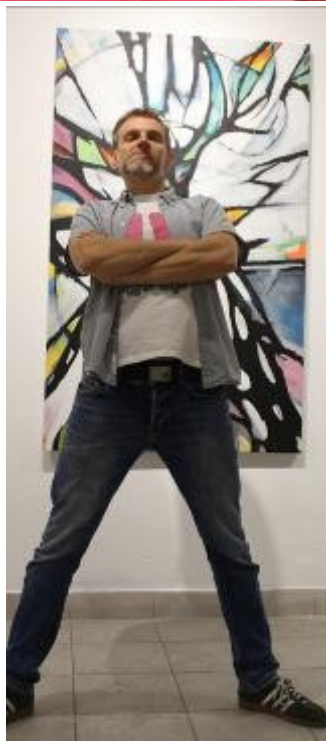

Izložba učeničkih radova naše škole (grafički razredi) postavljena je u auli OŠ Spinut.

“Ovo je dobra suradnja dviju škola koju treba nastaviti”, rekli su domaćini.

Izložbu su organizirale profesorice Višnje Mach Orlić, Aida Tosuni Petričević i Fadila Zoranić.

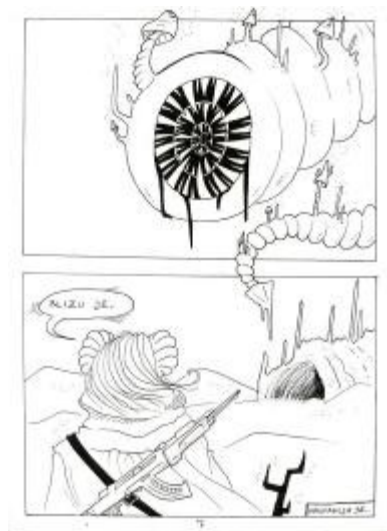
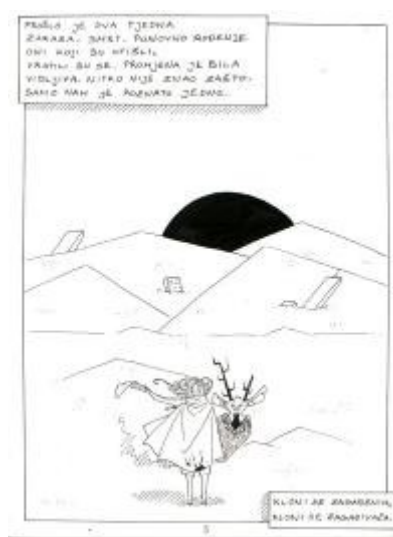
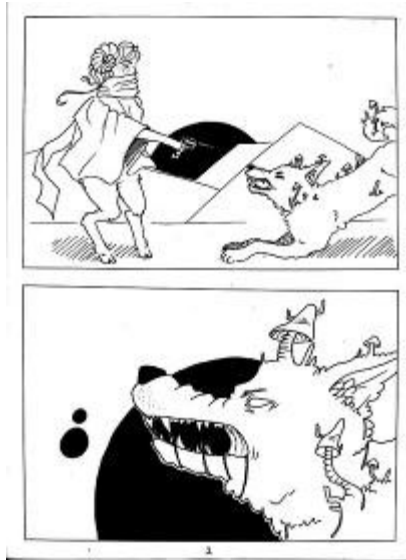
Galerija Škola: Izložba recentnih radova profesora

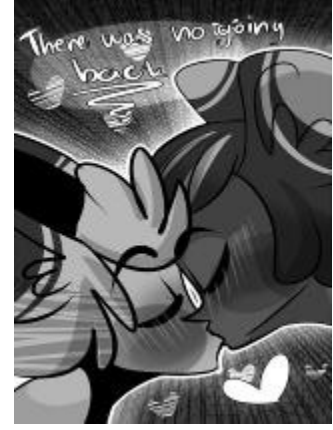

Izlagali su: Kristijan Falak, Višnja Mach Orlić, Branko Šegvić, Aida Tosuni Petričević, Hana Letica, Miroslav Radeljak, Julijana Voloder, Suzana Budimir Biško, Josip Špika, Zrinka Barbarić, Marko Grgat, Ksenija Modic, Vanja Rogošić Ojdenić, Neli Ružić, Hrvoje Zuanić, Zdravko Cota, Aida Tosuni Petričević, Diana Dora, Kučić, Dražen Prlić, i Damir Žitko.

“(…) odgojno obrazovnim radom i djelovanjem nastavnika kontinuitet Škole likovnih umjetnosti je zadržao autohtoni duh izvorne likovnosti ovoga podneblja te iznjedrio umjetnike i likovnjake različitih profila u području likovnih umjetnosti i dizajna…” (napisao je, između ostalog u predgovor kataloga prof. Damir Žitko)

Grad Split i Javna ustanova za upravljanjem Park šumom Marjan organizirali su natječaj za izradu plakata. Naša Učenica Ita Kosović (3. r.S) izradila je pobjednički plakat. Njezin mentor bio je prof. Marko Amižić.

Kupujem, zato postojim

Bruno Mitrović 1. b

“Kupuje dakle postojim” je uzrečica koja mi ide na živce. Materijalne stvari ne daju zadovoljstvo u životu. Lijepo je kad imam nove stvari, ali to nije ono što je bitno.

Novcem kupujemo odjeću, hranu, igračke, ali ne može se kupiti ljubav, pravi prijatelj.

Nakon što smo na etici pogledali jedan dokumentarni film (Consumer kids), osjećao sam se prevareno. Vidio sam kako razne tvrtke iskorištavaju djecu za vlastiti dobitak. Koristeći dječju psihi tvrtke i proizvođači tjeraju djecu na kupnj stvari koristeći moć reklame. Vizualnim efektima, kontrastima i jakim bojama privlače dječju pozornost.

Djecu je lakše uvjeriti, nego odrasle ljude. Čim vide reklame za neki proizvod sa slikom njihovog idola, oni odmah požele taj proizvod.

Ne volim kad se netko u mom društvu hvali novom stvari koju je dobio od roditelja. Onaj koji nema tu novu stvar osjećat će se manje važno. Možda i ljubomorno. Meni osobno ne smeta ako netko ima nove i bolje stvari od mene.

Ma dobro, malo mi ipak smeta.

Nedavno je jedan youtuber Pewdiepie napisao knjigu s vicevima i uzrečicama. Nekoliko videa posvetio je reklamiranju te knjige. Nažalost tu knjigu ne dostavljaju u Hrvatsku i ja je ne mogu naručiti.

Uz nove filmove često idu i drugi proizvodi na tu temu. U vrijeme izlaska filma Ratovi zvijezda 7 u Kauflandu je bila velika rasprodaja stvari koje reklamiraju taj film, od posteljine do satova. Kad sam izašao iz dućana imao sam dvije posteljine, dvije majice, kapu, bilježnicu i 400 kn manje u džepu.

Puno sam novca potrošio, ali žalim li?

Izrada promidžbenog plakata za našu školu

Mentorica: Svjetlana Paligorić Miše

Dolje: Nekoliko učeničkih radova

Splitski pupoljci

Projekt Splitski pupoljci krenuo je od udruge Moj kvart sa željom da se promoviraju izvrsni mladi ljudi između 15 i 25 godine života.

U ovoj prvoj godini dodjele Splitskih pupoljaka našla se i naša bivša učenica Dora Dorado, trenutno studentica Filozofskog fakulteta.

Plakete, od stakla, izradili su naši učenici 3. r. kiparstva pod mentorstvom prof. Julijane Voloder.

Galerija Škola

Voditeljica Galerije: Neli Ružić

Izložba Marka Tadića

Autorica kataloga: Ivana Meštrov

Sadržaj

Iz kataloga:

(...) Dok uranjamo u novo izložbeno polje Marka Tadića simptomatičnog naziva Sadržaj pitamo se o kojem se to sadržaju radi ploveći nizom maketa, umanjenih izložbenih paravana, foto grattagae, te ostalih sadržanih podloga i struktura. Suprotstavljamo se tako izložbi samoj, njezinoj maketi, projekciji, prijenosu i formi te njezinom izlasku iz vlastitog sadržaja, ali i prostora bivanja. Dok tako zaigrano komuniciramo s njezinim izmještenim formama, sekcijom odabranih djela, pokušavamo se locirati. Danas kad internet kao medij nadilazi efemernost i unikatnost jedne izložbe, kao i statičnost fizičkog prostora, okušavaju se novi prostori, ali i oblici komunikacije i distribucije izloženih radova. Sve to u kontinuitetu prethodnih konceptualnih otklona i borbi za izlazak iz klasičnog medija kasnih šezdesetih i ranih sedamdesetih godina XX. stoljeća.

Možda nas zato niti ne treba čuditi da izložba, kao i artefakti koje promatra i izokreće Marko Tadić zapravo vraćaju promatrača u doba 'nevinosti' izložbenih forma, vrijeme pedesetih i šezdesetih godina (...).

Koristeći kolaž i crtež, kao osnovni medij, a apropijaciju kao bazu, Tadić eksperimentira, sučeljava i suprotstavlja se svome vremenu. U svojoj ambivalentnosti, on diskretno govori o nečemu prošlome, no ne skriva niti ovaj trenutak danas. U izložbenom prostoru, pred nama se razloma tako svojevrsna slikovnica, ali i model za animaciju, u niz znakovitih elemenata začudne estetske redistribucije, ali i mnogo praznih, refleksivnih, bijelih polja. Sveprisutnu sliku nadvladavaju ovdje vrlo vidljivi procesi montaže i slaganja. Kroz te međuprostore provlači se činjenica da umjetnost, u ime svoje konstrukcije, ipak grebe i do realnosti. No, niti ono umjetno – samo njoj svojstveno – ne nestaje iz njezina sadržaja. Ključ čitanja ovog sadržaja je u neprestanom balansiranju umjetničke forme i proze života. “

Dani kruha i hrane

Dane kruha i hrane obilježili smo simpatičnom izložbom učeničkih radova (prvih razreda), a projekt su provele profesorice Diana Dora Kučić i Vanja Rogošić Ojdenić

Tradicionalno friganje fritula (gore)

Izložba radova (desno)

modna revija **Art to Wear**

Gradska knjižnica Solin i Škola likovnih umjetnosti Split organizirale su tradicionalnu Modnu reviju radova učenika Škole likovnih umjetnosti Split.

Posjetitelji su vidjeli 40-ak učeničkih radova pod mentorstvom profesora Suzane Budimir Biško, Zrinke Barbarić, Larise Vukšić i Vane Bakalić. Sudjelovali su učenici drugog, trećeg i četvrtog razreda odjela dizajna odjeće .

Učenici su promišljali o odnosu umjetničkih djela i mode. Drugaši su radovima istraživali utjecaj Art Brut umjetnosti na modu, trećaši su šivali modele koje su potom oslikali njihovi profesori, dok su učenici četvrtog razreda propitkivali odnos umjetničkih djela i mode.

Suzana Budimir Biško, prof. na otvara-

Razgovor s Leonardom Hrabarom vodila je Lara Botica, 1. r.

Umjetnost je moja ljubav, a boks samo rekreacija

Na boks gledamo kao na grub sport, a umjetnost je povezana s emocijom, kreativnošću. Ima li u boksu toga?

Boks je za mene jedna vrsta umjetnosti. To je sport u kojemu je važna snaga, intuicija i strategija. Neki boks vide kao grub sport jer gledaju profesionalce i vide dosta krvi. U boksu, kakav ja treniram, najgore što se može dogoditi je slomljeni nos. Krv nema puno. Boks nije sport za svakoga. Nasilan je kao svaki sport koji sadrži borilačke vještine, no da nema veze s umjetnošću i kreativnošću... Ima, na neki način. U boksu se kombiniraju udarci kako bi se ostvario cilj. A za kombinacije treba biti kreativan.

Je li za boks nužno imati određene fizičke predispozicije, npr. težinu, visinu, snagu?

U boksu je nužno imati fizičke predispozicije. Npr. ako planiram boksati s nekim puno jačim od sebe, smjeste nas u odgovarajuće kategorije. U svakoj kategoriji predispozicije su drukčije. Boksači iste kategorije tek tada mogu imati donekle pravednu borbu.

U kojoj si ti kategoriji?

Ja sam trenutno u lakoj kategoriji, 55-60 kg

Gdje si počeo boksati, u kojem klubu si sada?

Počeo sam boksati u klubu "Mate Parlov" i još uvijek sam tamo. Boks treniram u Okrug (otok Čiovo) i koji vikend odvojim za Split tako da dolazak na trening uopće nije težak.

Prije boksa bavio sam se kick-boksom, a prije toga košarkom. Počeo sam boksati s 8 godina. Iz kick-boksa prešao kad me sadašnji trener vidio na jednom treningu. I na njegov sam savjet započeo sam su boksom.

Kad me vide, neki kažu da sam sitan, ali jedan je moj vršnjak s 32 kg u perolakoju je kategoriji. Na njemu nema naznake da išta trenira. Snaga u boksu je važna. Ali nije presudna. O boksu postoje stereotipi.

Je li ti naporno biti u školi i na treninzima budući da živiš u Trogiru?

Ljubav prema umjetnosti javila se mojim najmlađim danima, ali ima i genetike. Roditelji su mi umjetnici, moji djedovi i bake su također. Umjetnost za mene nešto posebno.

Gdje sebe vidiš za 10 - 15 godina? U sportu ili umjetnosti?

Sebe vidim u umjetnosti jer boksom bavim samo radi rekreacije i putovanja. Bolje to nego sjediti doma na kauču i ne raditi ništa po cijele dane.

Dode li ti koji put da udariš nekoga kad vidiš nepravdu i sl. ?

Boksačka pravila nalažu da ne smijemo druge napadati i koristiti se vještinama boksa. Izuzetak je slučaj samoobrane. Naravno, došlo mi je puno puta, ali morao sam se suzdržati zbog boksa. Ponekad sam to stvarno mrzio jer sam se našao nekoliko puta u društvu iritantnih i provokativnih balavaca koji su me zadirkivali jer sam došao iz Zagreba. Znaite, opće poznat slučaj Dinamo-Hajduk, purger itd....

Srednjoškolski glas: Dina Karuza

Mišljenje mladih nije ništa manje važno

- Mlade se podcjenjuje kao da je naše mišljenje manje važno jer nismo odrasli - kaže Dina Karuza, 15-godišnja učenica u splitskoj Umjetničkoj školi.

O trenutnoj društvenoj i političkoj situaciji uglavnom se pita različite stručnjake za različita područja, stavovi i mišljenja traže se uglavnom od javnih osoba. No što je sa srednjoškolcima? Često im se kaže da na njima svijet ostaje, no tko ih pita za njihove stavove i mišljenja? Upravo zato odlučili smo razgovarati s jednom splitskom srednjoškolkom. **Dina Karuza** je 15-godišnja polaznica Škole likovnih umjetnosti u Splitu.

Od podcjenjivanja do progressa

Pitali smo što misli o položaju mladih u društvu. "Mlade se podcjenjuje kao da je naše mišljenje manje važno jer nismo odrasli", Dinin je stav iako, napominje, njezina srednja odiše atmosferom prihvaćanja i nenasilja. "Jedna nastavnica nam je rekla da među nama ima manje nasilja nego u drugim školama. Mislim da je to zbog toga što se držimo zajedno i volimo biti drukčiji pa onda i prihvaćamo jedni druge.", iznosi nam svoje mišljenje i nadovezuje se na položaj umjetnika u društvu. "Umjetnici nisu tako cijenjeni kao što su doktori i neka druga zanimanja. Umjetnost je nešto što proširuje vidike, a politika bi trebala pripomoći da svatko od nas ima mogućnost doprinijeti društvu onim što voli raditi.", smatra Dina. Upravo je ta tema dovela do spomena predstave Kontra progressa na koju je išla s razredom i koja joj se jako svidjela jer, prema njenim riječima, obrađuje svakodnevne teme na humorističan način.

Na pitanje što za nju znači progres, odgovara:

"Progres bi trebao biti harmonija u društvu, da nema prevelike razlike između bogatih i siromašnih, imamo više prava nego prije, ali i dalje je puno netolerancije." To objašnjava nepoznavanjem činjenica kod mladih koji se lako kače za ekstremne ideje kao što je fašizam. "Svi govore 'ljubav ne bira, a vidimo da ipak bira kad su u pitanju određene skupine.", kaže Dina i zaključuje da je potrebno razumjeti ono o čemu se priča da bi se zauzeo stav.

"Mladi mogu doprinijeti progressu svojim idejama i ponašanjem, na primjer tako da se brinu za zaštitu okoliša i životinja jer je bitno svako živo biće."

Posjet : Medžihat Islamske zajednice Split

U sklopu vjeronauka i građanskog odgoja i obrazovanja, učenici 1. a i 1. b razreda posjetili su islamsku vjersku zajednicu. Voditeljice su bile vjeroučiteljica Dajana Vučemilović i pedagoginja Aleksandra Dužević, a domaćin glavni imam, Vahid ef. Hadžić.

24 satno crtanje stripa

I ove godine prijavilo se puno učenika tako da je morala biti provedena selekcija. Osim profesora Josipa Špika, projekt su organizirali i s učenicima proveli radna 24 sata dr. Damjan Barić i prof. Damir Žitko.

Maturanti školske godine 2015. / 2016.

4. A RAZRED

razrednik – JOSIP ŠPIKA

GRAFIČKI DIZAJNER

JERČIĆ MARKO
BIRIN LUKA
BRZICA MARIJA
KNEŽEVIĆ JOSIP
MARINKOVIĆ FRANO
RALEVIĆ ANTE
STIPULIN MARINA
ŠIMUNOVIĆ KLARA
TUCAK JELENA
VELJAČIĆ TAJANA

KIPARSKI DIZAJNER

BILIĆ NIKOLA
BOBAN KREŠIMIR
BOŽIĆ EMANUEL
BUŽANČIĆ TANJA
GRBAVAC BEATRIS
MOTUŠIĆ TONI
SKEJIĆ STELA
ZENČIĆ TONI

FOTOGRAFSKI DIZAJNER

BILAČ DOMINIKA
BOGDAN ANAMARIJA
KOLENIĆ LUCIJA
MUŠE MARIJA
PAPIĆ JOSIPA
PEJIĆ MARIN
SKROZA BEPINA
SKOČIĆ ROBERTA
TOMASOVIĆ TINA

4. B RAZRED

razrednik - BORIS DELIĆ

SLIKARSKI DIZAJNER

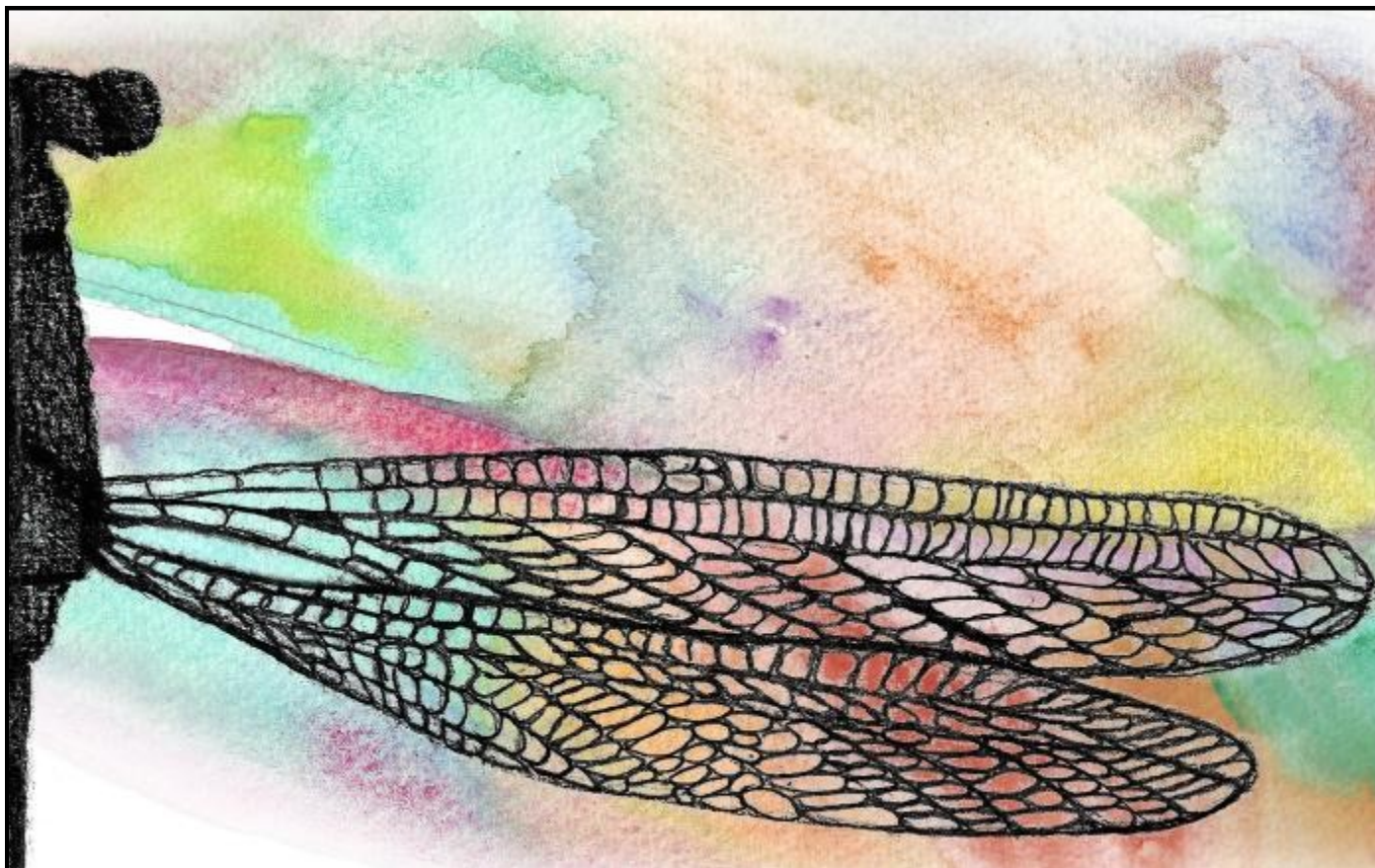
JEKIĆ NIKOLINA
PELAIĆ NIKOLINA
OKMAŽIĆ NENA
PERIĆ DIJANA
RENDIĆ MARIN
SAMARDŽIĆ MONIKA
TRZE DORA
ŽUŽUL IVAN

INDUSTRIJSKI DIZAJNER

BARIŠIĆ BRUNA
ĆORIĆ MILANA
DOLJANIN GABRIELA KARLA
DOLJANIN MAJA MONIKA
GUDELJ DOMINIK
IVIĆ MARIJA
KNEŽEVIĆ LIDIJA
NUIĆ MIA
PRGOMET KRISTINA

DIZAJNER ODJEĆE

BOŠNJAK NENSI
BRACANOVIĆ ANTONIJA
DRAGIČEVIĆ MIRJANA
GRČIĆ KRISTINA
HASUKIĆ BARBARA
JADRIJEVIĆ IVONA
KUČIĆ ZDENKA
PALIĆ TEREZA
PAVIĆ TINA
POPOVIĆ MARINA
PREISCHL NINA
UGRIN MILA

Izložba učeničkih radova u Galeriji Ilirskog sjemeništa na Priku, Omiš

Organizator izložbe i selektor bio je . Zdravko Cota, prof.

Izložba je organizirana u svrhu promidžbe školskih programa.

<http://www.slobodnadalmacija.hr/novosti/hrvatska/clanak/id/313976/maturanti-ravnatelji-su-nemocni-protiv-losih-profesora-a-mocni-kad-treba-zaposljavati-preko-veze>

Maturanti: Ravnatelji su nemoćni protiv loših profesora, a moćni kad treba zaposljavati preko veze

U ovoj zanimljivoj raspravi sudjelovala i naša odličašica i maturantica Roberta Skočić.

Naša škola kao prijateljica baštine

Naša škola već je nekoliko godina sudjelovala u županijskom projektu o baštini.

Kako su umjetnost i baština višestruko povezani, učenici su zainteresirani za rad na tematskom projektu, istraživati i predstaviti ga javnosti.

Time stječu znanja i socijalne i prezentacijske vještine što će im u budućnosti koristiti.

nestajem...

nestajem među krošnjama

gubim se u obrisu tvoga tijela

lišće gradi lice anđela

tvoje lice.. .

bježim u šume riječi

listopadne šume pune su izgubljenih listova

lutaš mojim mislima

duga smrti, duga boli

sjene na zidovima

sjenama u uspomenama

i ne znaš da se bunim

ne bi

ne bi mi smetalo slušati te satima kako pričaš o tebi manje bitnim

a meni jako važnim stvarima

ne bi mi smetalo slušati te kad pričaš o ljubavi prema nebu i zvijezdama

i promatrati te kako nespretno

pomičeš zalutale pramenove kose

i onaj tvoj osmijeh ...

njega mi nikad ne bi bilo dosta

danas te tražim u ostatcima nas

i u knjigama tebi dragim..

Imali smo i maturalnu zabavu:

SRETNO NAM BILO

Josipa Papić:

Ne tirajte me iz “umjetničke”

